JAARGANG No. 9470 VRIJDAG 18 NOVEMBER 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

STATEN DER NEDERLANDSE ANTILLEN

Bovenwinden weer jaar vrijgesteld van invoerrechten en accijnzen

Salaris-verhoging voor BOVENWINDSE Gedeputeerden komt er op het nippertje door

Wijziging Pensioenverordening Burg. Landsdienaren aangenomen

Willemstad. — De verhoging van het salaris der Bovenwindse Gedeputeerden, het opnieuw tijdelijk afschaffen van de invoerrechten en accijnzen op de Bovenwindse Eilanden, de wijziging van de pensioenverordening Burgerlijke Landsdienaren, en de wijziging van de Landsverordening op de winstbelasting waren de hoofdpunten, waarover de Staten zich gisteravond in een vergadering van ruim twee uur beraadden. De regering deelde mede, dat zij de vragen van de heer Bicker waarschijnlijk in een volgende vergadering zal beantwoorden. In antwoord op de bekende vraag van de heer Isa zegde de regering toe, dat zij bereid is werkwilligen in geval van staking door een bijzondere bepaling te beschermen.

Wijzijging Winstbelasting eindelijk een feit

De regering was tijdens de vergadering van gisteravond vertegenwoordigd door Minister President Jonckheer en minister Beaujon. De adviseurs Scholten en van Werkhoven hadden eveneens aan de regeringstafel plaats genomen. Afwezig met voorkennis waren de Statenleden Gerharts en Finck.

Ook de heer Yrausquin alsmede de AVP-vertegenwoordiger lieten verstek gaan.

Onder de ingekomen stukken bevond zich een afschrift van het antwoord der regering op de indertijd door de heer Isa gestelde vraag.

VOGES

....pleidooi voor ambtenaren......

Dit antwoord luidde aldus:

„Naar aanleiding van Uw brief dd. 10 November 1955 no. 149, waarbij U aanbiedt een vraag welke het lid der Staten, de heer R. J. Isa wenst te stellen, moge, ter beantwoording van die vraag, het volgende dienen:

De Regering is gaarne bereid te overwegen of het gewenst is de reeds aanwezige wettelijke bepalingen tot bescherming van de vrijheid van personen en tot handhaving van de openbare orde uit te breiden met een bijzondere bepaling waardoor verzekerd wordt, dat in geval van staking werkwilligen niet door geweld of andere feitelijkheden of door bedreiging met geweld van hun voornemen tot het verrichten van arbeid worden afgehouden.

Indien zulks nodig mocht blijken, zal de Regering op korte termijn daartoe wettelijke maatregelen treffen of voorstellen."

Alle adviezen werden overgenomen op een na, dat om een door de heer v.d. Hoeven voorgestelde kleine wijziging naar de commissie werd terugverwezen.

Sociale evolutie?

De heer Lopes noemde vervolgens de ingediende ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Uitvoeringsbesluit Eilandenregeling Bonaire en Bovenwindse Eilanden een stap op het pad naar de sociale evolutie der Nederlandse Antillen.

De heer Debrot zeide niet als individueel persoon, doch wel als Statenlid tegen een salarisverhoging der Bovenwindse Gedeputeerden te zijn. Er zijn volgens hem wel andere middelen om aan het geld voor een dergelijke salarisopslag te komen. Laat men bv. op de Bovenwinden een auto-belasting invoeren en daaruit de gelden voor een eventuele verhoging dezer salarissen putten.

De heer Voges liet weten, dat de N.V.P. het ontwerp niet zal overnemen. Op 1 Juli 1955 heeft de regering in de Memorie van Antwoord op de Begroting der Bovenwinden van 1955 laten weten, dat zij een verhoging op dat moment niet in overweging wilde nemen, omdat zij in het Gedeputeerdenschap een nevenfunctie ziet. Op 12 September 1955 spraken de Staten zich uit voor een verhoging van de desbetreffende salarissen van ƒ 150.— tot ƒ 200.—. Nu komt de regering met een ontwerp waaraan zij ook nog terugwerkende kracht tot 1 Januari 1955 wil geven.

De heer Gomez bestreed de opvatting van de heer Lopes, dat het onderhavige ontwerp iets te maken zou hebben met een sociale evolutie.

Volgens de heer Braam was de critiek van de heer Voges inconsequent, omdat in het Voorlopig Verslag tevens Eindverslag eenieder met het ontwerp accoord was. Welke opmerking de heer Voges naderhand kinderachtig noemde, omdat de heer Braam goed wist, dat in de loop der jaren vaak genoeg Statenleden terugkwamen op hun in het Eindverslag neergelegde opvatting.

De heer v.d. Hoeven zeide destijds tegen het ontwerp geweest te zijn, omdat de heer Lopes had aangekondigd, dat hij het als een tussenstap tot een verdere verhoging wilde zien. Spreker was van opvatting, dat een dergelijke salarisverhoging waarschijnlijk geen goed gevolg zal hebben. Men kan, aldus de heer v.d. Hoeven, beter helemaal geen verhoging geven, dan krijgt men ook betere mensen voor deze functies.

Minister President Jonckheer sloot zich aan bij hetgeen de heer v.d. Hoeven als zijn opvatting had geponeerd. Dat de regering de datum van 1 Juli had gesteld, vond zijn oorzaak hierin, dat zij moeilijkheden wilde ontwijken met die leden van het Bestuurscollege, die vroeger dan deze datum in functie waren.

Gebakkelei

Volgens de heer Lopes waren de door de heer Debrot gewraakte toestanden op de Bovenwinden sedert Juli van dit jaar opgeheven. De opmerkingen van de heer Voges vond hij de moeite niet waard er op in te gaan.

De heer Debrot zeide de heer Lopes er mede te kunnen feliciteren, dat deze zijn woorden niet voor zijn rekening wenst te nemen. Spreker betwijfelde of de door de heer Lopes vastgestelde verbetering in de situatie op de Bovenwinden werkelijk is ingetreden. Een logische consekwentie van een salarisverhoging der Bovenwindse Gedeputeerden is overigens, dat de salarissen der Bonairiaanse Gedeputeerden eveneens omhoog zullen moeten.

Volgens de heer Gomez kan men een plotselinge verhoging van enkele salarissen geen sociale evolutie noemen. Deze hangt immers samen met de economische toestand. En deze laatste is op de Bovenwinden nu eenmaal niet rooskleurig.

Nadat de heer Braam onder algemene hilariteit had vastgesteld, dat de regeringspartijen plus KVP en UNA op deze vergadering het quorum vormen, en de NVP dus wel thuis had kunnen blijven, vroeg de heer Voges hoofdelijke stemming over het ontwerp. Het kwam er op het nippertje door met een stemmenverhouding 9-8. Tegen stemden behalve de gehele fractie van de NVP, de heren Debrot, v.d. Hoeven en Werleman.

De ontwerp-landsverordening tot het heffen van opcenten op de aanslagen in de inkomstenbelasting 1955 werd zonder discussie en zonder hoofdelijke stemming overgenomen.

Belasting of geen belasting?

Naar aanleiding van de ontwerp-landsverordening tot wijziging van de landsverordening van de 22ste Augustus 1939 tot het tijdelijk afschaffen van invoerrechten en accijnzen op de eilanden Saba, St. Eustatius en St. Maarten merkte de heer v.d. Hoeven op, dat hij de moeilijkheden der regering in deze aangelegenheid begreep, doch dat er nu toch eindelijk maar eens een weg gevonden moest worden om belasting te gaan heffen..

De heer Debrot sloot zich bij deze opvatting aan. Men bereikt pas sociale verheffing wanneer men de mensen meer verantwoordelijkheidsbesef bijbrengt. De Benedenwinden hebben tot nu toe aan de Bovenwinden allerlei prachtige zaken geschonken. Maar de liefde kan niet van een kant komen. Bonaire betaalt ook belasting. Er zijn veel Bovenwinders, die genegen zijn in deze ook een bijdrage te leveren. Spreker zeide wel voor het ontwerp te zullen stemmen, doch hij deed de regering de suggestie aan de hand de zaak nog eens te bestuderen.

„Vijand no. 1"

De heer Lopes wilde hierna ook nog een duit in het zakje doen, doch werd door de voorzitter op zijn vingers getikt, omdat hij niet had ingeschreven. „Dan zal ik dat nu nog doen", zeide de heer Lopes, die de daad bij het woord voegend zich naar de katheder van de griffier begaf om zijn handtekening

(Vervolg zie pag. 6)

„In de nacht van 16 Januari"

Willemstad. — De toneelvereniging „Emmastad" is weer druk aan het repeteren. Het ligt in de bedoeling van deze toneelvereniging om op 16 januari a.s. in de Societeit Asiento een toneelstuk in drie bedrijven op te voeren genaamd; "In de nacht van 16 Januari". Dit toneelstuk is geschreven door een Amerikaanse schrijver Ayne Rand en handelt over een rechtzitting. Het gehele stuk speelt zich dan ook af in een rechtzaal.

Er zullen ongeveer een 20 personen in meespelen. In verband met plaatsgebrek is de Amerikaanse grondwet in het toneelstuk veranderd en bestaat de jury uit slechts zes i.p.v. 12 leden. Doch het spel zal er zeker niet minder om zijn.

De repetities vinden Maandagavond en Vrijdagavond plaats in "Asiento".

DIM slaat Aruba met 3 - 1

Oranjestad. — De gisteravond onder grote belangstelling gespeelde voetbalwedstrijd D.I.M. vs Aruba werd een overwinning van DIM van 3—1. Bij de rust was de stand 3—0 en door een andere combinatie werd het spel beter en scoorde Williams het enige doelpunt.

De eerste van de drie brandblusboten voor Venezuela heeft proef gevaren. De boten van ruim 61 ton zijn 20 m. lang en hebben behalve het gewone brandblusmateriaal ook nog 2 kanonnen aan boord, die 2500 liter water of schuim per minuut in een brandend schip kunnen spuiten. De „Cabo Blanco" tijdens zijn proefvaart in de haven van IJmuiden. De brandblusboten zijn bestemd voor de haven en kustvaartdienst in Venezuela. De boten zijn gebouwd op Nederlandse werven.

Kleurenfilm over Koninklijk Bezoek bijzonder geslaagd

Gunstige beoordelingen van Nederlandse pers

Amsterdam. — Vandaag gaat een halfuur durende kleurenfilm over het koninklijk bezoek aan de Antillen in de Nederlandse cineacs lopen; op 2 December hoopt men gereed te zijn met het tweede deel: het bezoek aan Suriname. De film zal te zijner tijd in verschillende bioscopen in Nederland in haar geheel, dus als hoofdfilm worden vertoond.

Na de voorvertoning voor de pers verschenen in diverse Nederlandse bladen over deze film zeer gunstige beoordelingen en men verwacht, dat het Nederlandse publiek met enthousiasme zal kennis nemen met hetgeen door de Nederlandse filmindustrie met de kleuren is verricht, aldus „Het Binnenhof".

Het is intussen wel duidelijk, aldus „De Tijd", dat het louter gaat om opnamen met een kleurtje. Van een kunstzinnig gebruik kan in een dergelijk verslag moeilijk sprake zijn. Hoewel, van het vertrek van Schiphol in een donkere regenavond maakte men een goed stuk kleurenfilm, evenals van de verlichting van Willemstad in de avond en van het fraaie spel van bewegende lichtjes over de Emmabrug te Willemstad.

Het „Algemeen Handelsblad" zegt, dat de filmers onder leiding van Piet Buis een scherp oog hadden voor het onprotocollaire en daarom juist innemende momenten, als waarop bijv. een Antilliaans Statenlid zich het warme voorhoofd afwist tijdens de plechtige rede van koningin Juliana. Maar zij hebben evenmin de pittoreske details van het weelderige tropische landschap gemist.

De N.R.C. schrijft: Men heeft zich niet slechts beperkt tot het registreren van de bijzondere hartelijkheid en genegenheid, die men ons Vorstenpaar overal waar het ging, heeft bewezen, maar men heeft de toeschouwer ook een, uiteraard beperkte indruk gegeven van de schoonheid der eilanden en van de economische activiteiten, die er heersen. Dit eerste deel houdt hierdoor het midden tussen een documentaire en een reisverslag. De kleuren zijn goed geslaagd, misschien hier en daar wat fel, maar als geheel kan men deze film zeker bewonderen. Zij zal aan velen de kans bieden een beter inzicht te verwerven in de ligging, klimatologische omstandigheden, de zo gevarieerde bevolking en de activiteiten op industrieel gebied in onze Rijksdelen en men zal bizonder getroffen worden door het grote enthousiasme van de bevolking en de vele ontroerende momenten, die zich gedurende het bezoek van Koningin en Prins hebben voorgedaan.

Het initiatief voorstel BIKKER onder de statenloupe

Scherpe critiek op poging om art. 138 bis uit wetboek van strafrecht te lichten

Gefundeerde argumenten in Voorlopig Verslag niet weerlegd

Willemstad. — Het initiatief-voorstel Bikker om artikel 138 bis uit het Wetboek van Strafrecht te elimineren is door de vaste commissie der Staten bestudeerd. Er is een voorlopig verslag uitgebracht dat gisteren, tijdens de openbare zitting, werd aangenomen en waarvan wij — zij in het enigszins verkorte vorm — hieronder de tekst laten volgen. Zoals bekend refereert dit initiatiefvoorstel Bikker aan de onlangs plaats gehad hebbende moeilijkheden bij de Curacaose Mijn Maatschappij.

Enkele leden merkten op, dat het tijdstip voor de indiening wel erg inopportuun geacht moet worden. Op het moment van de indiening immers is een strafzaak ter zake van overtreding van datzelfde artikel sub judice. Dit feit wordt nog geaccentueerd door de passage in de Memorie van Toelichting, waaruit valt af te leiden, dat de indiening van het onderhavige ontwerp in hoofdzaak ten doel heeft de voortzetting van de justitiële vervolging te voorkomen.

Het is ontoelaatbaar en dient veroordeeld te worden, dat een incidentele wijziging van de Strafwet aanhangig wordt gemaakt, teneinde daarin een bepaling te schrappen, ter zake waarvan enkele personen zich in voorlopige hechtenis bevinden om alzo de invrijheidsstelling der betrokkenen te bewerkstelligen. In een gemeenschap, welke zichzelf respecteert, laat men een dergelijke zaak op zijn loop en wacht de uitspraak van de rechter af. Het lijdt dan ook geen twijfel, dat de indiening van het onderhavige ontwerp onder de gegeven omstandigheden het rechtsgevoel van vele Antillianen ernstig geschokt heeft.

Voorbarig

Nog afgezien van het voorgaande moet opgemerkt worden, aldus de leden aan het woord, dat het bewuste artikel pas in 1954 zijn huidige vorm verkreeg en nadien niet is toegepast, zodat te dezen aanzien geen jurisprudentie bestaat. Hieruit volgt, dat de indiener lichtelijk voorbarig is met zijn voorstel tot het doen vervallen van dit artikel op grond van onjuiste toepassing, aangezien immers de Volksvertegenwoordiging niet kan weten of de rechter het artikel al dan niet naar de geest zal toepassen. Zou de indiener van mening mogen zijn, dat het artikel naar de letter ongelukkig geformuleerd is, dan zou hij beter hebben kunnen wachten op de door de Regering aangekondigde algehele herziening van de materie om dan zijn grieven naar voren te brengen tegen het onderhavige art. 138 bis, dat toch een sluitstuk is op de bestaande bepalingen inzake arbeidsgeschillen. De incidentele wijziging is dan ook niet alleen ongewenst en praematuur, doch ook overbodig. Ten overvloede zij hier vermeld, dat het onderhavige artikel geen stakingsverbod inhoudt, noch in het algemeen het aanzetten tot staking verbiedt, doch slechts een sanctie stelt op het aanzetten tot staking onder bepaalde omstandigheden, welke van zodanig gewicht zijn, dat daarbij het algemeen lands- dan wel eilandsbelang direct betrokken is.

Niet overtuigd

In de Memorie van Toelichting zegt de indiener, dat, gelet op de gebeurtenissen van de laatste dagen m.b.t. het arbeidsconflict tussen een lokale vakbond en een hier gevestigde maatschappij, gebleken is, dat het artikel in kwestie op een zodanige wijze is toegepast, dat afbreuk is gedaan aan de waarborgen, in Verdrag nr 87 (ILO) voorzien. De indiener zelf is niet al te zeer overtuigd van de feiten, waaruit het een en ander gebleken zou moeten zijn, aangezien hij op 7 november jl. — dus na de indiening van het onderhavige ontwerp — aan de Minister van Sociale Zaken en die van Justitie een 26-tal vragen heeft gestel, waaruit pas — althans indien zij bevestigend zouden worden beantwoord — zal kunnen blijken of dit inderdaad zo geweest is.

Zijdelings moge in dit verband worden opgemerkt, dat naar de mening der aan het woord zijnde leden in deze vragen overigens een vrij ernstige beschuldiging aan het adres van de Politie wordt gelanceerd, een beschuldiging, waarvan zij zich volko-

(Vervolg zie pag. 6)

Hadden pogingen succes?

Willemstad. — Tijdens de openbare behandeling van de begroting 1955 is door de Regering (vide notulen 1955-1956, pag. 141) medegedeeld, "dat de Regering t.a.v. Aruba ook bezig is te trachten bepaalde (luchtvaart)maatschappijen, die reeds zekere rechten hebben om op Aruba te landen, doch tot nog toe daar geen gebruik van maken, aan te moedigen dat alsnog te doen."

Gaarne zou thans vernomen worden of die pogingen van de Regering inmiddels tot resultaten hebben geleid (Begr. '56.)

Tokio. — Twee Nederlandse korporaals werden gisteren in Tokio tot vier jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens het aanvallen van een taxichauffeur en het stelen van diens wagen.

Russische architecten kloppen rouwmoedig op hun borst

Moskou. — De Russische architect A. Boretsky, aan wie zijn Stalinprins ontnomen is wegens „buitensporigheden" in de bouw van het Leningrad Hotel, een wolkenkrabber in Moskou, heeft „zijn dwalingen erkend", aldus meldde het Russische communistische partij-orgaan „Prawda". Op een bijeenkomst van bouwkundigen zou Boretsky verklaard hebben, dat de Russische communistische partij en de regering zijn ontwerpen terecht gecritiseerd hebben.

Volgens het blad erkenden nog twee andere vooraanstaande architecten hun tekortkomingen en feilen, waarvan zij een analyse gaven. Het waren A. Mordvinov, gewezen hoofddirecteur van de academie van bouwkunde, en D. Chechulin, gewezen hoofd-architect van Moskou.

Het decreet van de vorige week over de bouwstijl werd volgens de „Prawda" „vurig toegejuicht".

De directeur van de Russische academie van bouwkunde, Alexander Vlasov, die de vorige week van zijn functie van hoofdarchitect van Moskou ontheven werd, terwijl hij een bezoek bracht aan de Verenigde Staten, verklaarde in een interview met een Frans dagblad te Parijs, dat de kritiek op zijn werk „volledig gerechtvaardigd" was.

— In October zijn meer vluchtelingen uit Oost-Duitsland in West-Duitsland aangekomen dan in twee en een half jaar tijds in één maand is geschied, aldus heeft de Westduitse minister voor vluchtelingenzaken, Oberlaender, te Bonn op een persconferentie meegedeeld. In totaal weken in October 32.874 Oostduitsers naar het Westen uit.

Argentijnse geestelijken aangehouden wegens actie tegen president Aramburu

Buenos Aires. — Gisteren zijn in een R.K. Tehuis een aalmoezenier van het leger en twee andere R.K. geestelijken aangehouden, die van een aanslag tegen de veiligheid van de staat zijn beschuldigd. Volgens de politie hebben zij pamfletten tegen de regering van president Aramburu gemaakt. Ook zouden de gearresteerden onderdak hebben verleend aan tien R.K. arbeiders, die zich schuldig hadden gemaakt aan posten tijdens de jongste staking, georganiseerd door het Peronistisch vakverbond.

Na een lange bespreking met vakverenigingsfunctionarissen hebben de leiders van het Algemene Vakverbond C.G.T. gisteravond de algemene staking in Argentinië afgelast. Zij hadden tot deze staking Maandag j.l. opdracht gegeven. De beslissing namen ongeveer 200 vroegere secretarissen-generaal der verschillende vakverenigingen.

Intussen was de algemene staking gisteren aan het verlopen. Hoewel de felste aanhangers van het verbond gisteren nog van het werk wegbleven, hervatten velen het werk wel, nadat zij een telegram hadden ontvangen waarin met ontslag werd gedreigd als zij niet onmiddellijk weer aan de slag zouden gaan. Voor het eerst sedert Maandag werd er gisteren bijvoorbeeld weer in de exportslachterijen geslacht. Het krachtigste verzet tegen de hervatting van het werk kwam van de metaalarbeiders, doch ook hun verzet verzwakte.

Vaticaanstad. — Kardinaal Jaime Luis Copello, aartsbisschop van Buenos Aires en primaat van Argentinië, heeft vandaag een bezoek gebracht aan het Staatssecretariaat van het Vaticaan. De kardinaal is gisteravond in Rome aangekomen

Hij zal Z. H. Paus Pius XII rapport uitbrengen over de toestand van de Katholieke Kerk in Argentinië.

Na de terugkeer van Ben Joessef

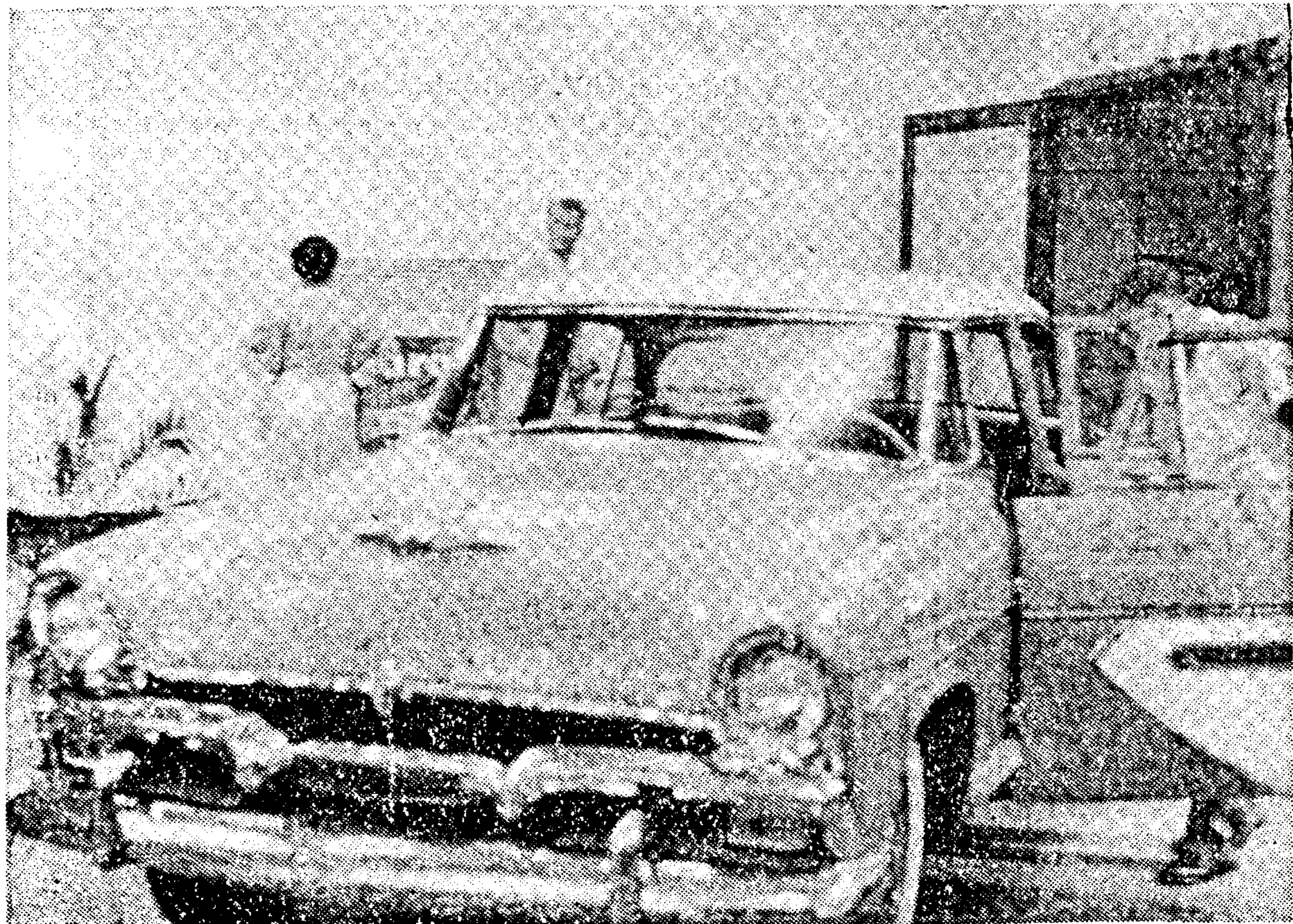
Acht haremvrouwen in de verdrukking

Casablanca. — Voor acht Marokkaanse jonge vrouwen heeft het feit, dat Sultan Ben Joessef naar zijn land is teruggekeerd om daar wederom de troon te bestijgen, een zeer bijzondere betekenis.

Het zijn acht voormalige haremvrouwen, die bij Ben Joessefs overhaaste vertrek twee jaar geleden in tegenstelling met de 21 andere haar heer en meester niet in ballingschap volgden, maar de vrijheid herkozen. Een van die acht, Chem Seddana, was nog wel de „paarl van de harem" en naar men zei, trok de sultan zich haar ontrouw ten zeerste aan.

In de afgelopen twee jaar zijn enkele der acht jonge vrouwen in het huwelijk getreden, anderen hebben onderdak gezocht in een klooster en enige zijn bij Marokkaanse bestuursambtenaren ondergebracht. Zij vragen zich nu af, of Ben Joessef, evenals hij dat aan de pasja van Marrakesj, El Glawi, verzekerd heeft, ook te haren opzichte het verleden zal vergeten.

Plymouth en Chrysler 1956 op Salinja in de belangstelling

Willemstad. — Een trotse heer A. Moron Jr. toonde de vele belangstellenden gistermiddag de nieuwe modellen van Plymouth, welke in de prachtige ruime showroom aan de Grebbelinieweg waren tentoongesteld en die veel aandacht trokken. De Plymouth is dit jaar aanzienlijk veranderd. Het belangrijkste van het nieuwe model is wel de nieuwe drukknopversnelling die een revolutie in de autowereld teweeg heeft gebracht.

Het is de Powerflite-drive, een versnelling met slechts vier knoppen en geen versnellingshandle aan het stuur. De knoppen zijn op het dashboard aangebracht, links van de stuurinrichting. Men start de motor, drukt op een der knoppen en de wagen reageert onmiddellijk. Als men vooruit rijdt en de auto bereikt een snelheid van ongeveer een 15 mijl, wordt de versnelling voor achteruit automatisch afgesloten zodat men de schakeling niet kan forceren.

Vooral met parkeren zal deze versnelling zijn voordelen bewijzen. Des avonds zijn de knoppen verlicht. De romp van de auto is van een stevige constructie terwijl ook het dak versterk is. De deursloten zijn verbeterd en garanderen de hoogste veiligheid. De handrem is een zelfstandig werkende rem en verzekert een veilige werking.

De hydraulische voetremmen zijn weer meer geperfectioneerd. In beide voorwielen zijn twee remcylinders aangebracht in tegenstelling met goedkopere modellen auto's.

En zo kunnen wij onze hele editie wel vol schrijven met de laatste technische snufjes die aan de Plymouth 1956 zijn uitgevoerd.

De voorzijde van de Plymouth onderging een verandering; er werd een kleine gril in het midden geplaatst. De achterzijde toont weer de hoog opstekende achterlichten.

Er zijn natuurlijk ook bij de Plymouth schitterende kleurencombinaties te leveren. Zeer zachte combinerende kleuren dwingen als het ware de klant om deze wagen te kopen. Want er zijn „beauty's" bij in abstracte maar aantrekkelijke kleuren zoals men ze nog niet heeft gezien. Op verschillende auto's is een speciale „hardtop" aangebracht, een extra versterkt dak.

De chroomversiering aan de zijkanten, het ornament op de motorkap en de naam van Plymouth op de voorzijde van de 1956-modellen ondergingen veranderingen. De meters voor batterij en olie kregen er rode flikkerlichtjes bij, die gaan branden zodra „technical care" geëist wordt. Kortom, de Plymouth 1956 mag er weer zijn. En met deze wagen de nieuwe Chrysler die eveneens in de showroom werd tentoongesteld. De Chrysler is een duurdere klassewagen doch niet minder aantrekkelijk. Ook voor dit model was veel belangstelling.

Veel belangstelling heeft het autorijdend publiek voor de nieuwe Plymouth, die gistermiddag voor het eerst in de mooie showroom van de fa Marchena Moron & Co. N.V. werd tentoon gesteld. Er werden direct al enkele auto's verkocht.

Hoe de Antillen spaarden

Willemstad. — Er werd totaal ƒ 270.383,93 ingelegd en ƒ 263.674,68 terugbetaald.

Op de diverse eilanden werd als volgt gespaard. (de tussen haakjes geplaatste bedragen corresponderen met de terugbetalingen).

Curaçao ƒ 215.775,95 (ƒ 189.842,66);
Aruba ƒ 350.10,48 ƒ(51.481,03);
Bonaire ƒ 3.562,50 (ƒ 6.691,79);
St. Maarten ƒ 5.732.— (ƒ 12.409,70);
Statius ƒ 8.744.— (ƒ 2.939,75);
Saba ƒ 659.— (ƒ 309.75).

Philipsgeluidsinstallatie in Statenzaal

Willemstad. — In de Statenzaal is gisteravond tijdens de openbare statenvergadering een nieuwe Philips geluidsinstallatie geprobeerd. Deze proef werd uitsluitend met de stem van de wnd. voorzitter gedaan. Het ligt, zo vernemen wij, in de bedoeling om de proeven uit te breiden en ook luidsprekers op de tribune aan te brengen ten gerieve van het publiek.

Een bezwaar blijft echter, ook met deze Philips installatie bestaan en dat is het overschakelen van de ene spreker op de andere waartussen wel eens een onderbreking is te horen. Dit is in verband met het om de beurt openzetten van de microfoons. Er zijn er 22 in de zaal en er kan, voor het geluid slechts een tegelijk open staan. Een oplossing is niet te vinden voor dit bezwaar.

„Juancho Picaflor" had weinig publiek

Willemstad. — De voorstelling van Juancho Picaflor heeft gisteravond in de Stadsschouwburg weinig belangstelling gehad van de zijde van het publiek. Er waren niet veel belangstellenden op komen dagen om dit succesvolle toneelstuk te zien.

Onze mening is dat dit een organisatorische fout is. Er is o.i. veel te weinig propaganda gemaakt voor deze exclusieve opvoering. Hetgeen wij betreuren want er zullen zeker nog veel personen zijn die het stuk zouden willen zien.

Heden Chevroletshow

Willemstad. — Hedenmiddag van half zes tot tien uur wordt in de showroom van de fa. Moreno Brandao en Sons op Salinja de nieuwe 1956 Chevrolet tentoongesteld. Ongetwijfeld zal ook voor dit nieuwe model auto veel belangstelling bestaan.

De fraude bij de postdienst

Willemstad. — Korte tijd geleden heeft zich bij het Postkantoor te Curaçao een geval van fraude door een jonge ambtenaar voorgedaan. Het behoeft geen betoog, dat fraude nimmer valt goed te praten, doch anderzijds dient men toch ook begrip te hebben en derhalve onraadzaam is jonge personen met lage inkomens te plaatsen in betrekkingen, welke op zichzelf als het ware een verleiding inhouden. Het verdient aanbeveling in dergelijke betrekkingen oudere ambtenaren met hogere inkomens aan te stellen; weliswaar houdt dit geen garantie in, dat fraude zal zijn uitgesloten, doch aangenomen mag toch worden, dat in elk geval de laatstgenoemde categorie zich gemakkelijker tegen de verleiding zal kunnen verzetten. Daarnaast ware het aan te bevelen om, gelijk ook elders het geval is, ook in de Antillen zg. „postal inspectors" aan te stellen, welke zich op willekeurige momenten voor contrôle kunnen aanmelden bij de ambtenaren van de postdienst. De wetenschap, dat op elk moment zich een dergelijke „inspector" voor contrôle kan aandienen, zal er zeker toe bijdragen, dat de betrokken ambtenaren zich van frauduleuze handelingen zullen onthouden (Begr. '56).

Hulde aan Frater Casimirus

Willemstad. — De oud-leerlingen van Scherpenheuvel hebben een feestprogramma samengesteld voor zondag 20 november a.s. op welke dag frater Casimirus het feit herdenkt, dat hij 25 jaar geleden met zijn liefdewerk begon. De dankbare oud-leerlingen beginnen op deze voor frater Casimirus belangrijke dag met een H. Mis, tot intentie van de jubilaris, gevolgd door een ontbijt. Des avonds om zeven uur begint dan een toneelopvoering. Het programma van de receptie vermeldt toespraken, aanbiedingen van cadeau's toneel en gezang.

Pepsi-Cola-gasten naar Bonaire

Willemstad. — Morgenochtend omstreeks 10.15 uur zullen op Dr. Albert Plesman Luchthaven vier Venezolaanse dames arriveren die op uitnodiging van de gezamenlijke vertegenwoordigers van Pepsi Cola in Venezuela een reis naar de Antillen maken. Zoals de "Amigoe" enkele dagen geleden schreef hebben de Pepsi Cola-agenten in ons nabuurland een prijsvraag uitgeschreven met als prijs een weekverblijf op Bonaire. Dit keer zijn het de dames Sra. Violante de Gonzalez, Sra. Carmen de Gonzalez, Srta Rosa de Gonzalez en Srta. Lucrecia de Gonzalez. Het viertal zal morgenmiddag om half drie naar Bonaire doorreizen. Op het vliegveld zal de heer H. Gerharts van de K.L.M. ter verwelkoming aanwezig zijn.

Het dochtertje dat ons heden kwam verblijden kreeg bij het H. Doopsel de namen

Francine Marie Jeannette

L. A. J. de LANNOY
E. M. T. de LANNOY-SPROCKEL

Curaçao, St. Elisabeth Gasthuis.
18 November 1955.

Vaart

Willemstad. — Het K.L.M.-vliegtuig, dat Woensdag van Amsterdam vertrok, landde gisteren om 16.51 uur op Dr Albert Plesman Luchthaven.

Het verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling behandelde gisteren 2 lichte aanrijdingen. Op Pietermaai had een aanrijding plaats tussen twee pickups. De ene stopte plotseling.... en de andere niet bijtijds.

Op het kruispunt Oosterbeekstraat—Zutphenstraat had gisteren een aanrijding plaats tussen een personenauto en een autobus. De oorzaak bestond in het niet verlenen van voorrang en het gevolg is ongeveer ƒ 300.— schade.

Willemstad. — Enkele leden zouden gaarne willen vernemen welke projecten de TERNA sedert haar oprichting van de verschillende Regeringen heeft voorgedragen en aan welke daarvan uitvoering gegeven zal worden en wanneer. (Begr. '56).

Fa. Isa brengt met trots:

De nieuwe PONTIAC, een pracht van een wagen

Willemstad. — Het is weer de tijd voor de nieuwe auto-modellen. Achter elkaar komen de creaties voor het jaar 1956 op Curaçao aan om met groot elan tentoongesteld te worden. Zo bewonderden wij gistermiddag de nieuwe Pontiac, een fantastisch mooie wagen met heel wat verbeteringen. De body van de Pontiac is vrijwel hetzelfde gebleven. Men heeft het op de fabrieken van General Motors dit jaar nog niet nodig geoordeeld deze romp te veranderen. Wel is het vooraanzicht gewijzigd. Een extra bumper kwam er bij die een massieve indruk geeft. Verder is het sierchroom aan de beide zijde in een andere vorm op de body aangebracht waardoor het geheel een fraaier indruk maakt.

Het interieur werd eveneens dit jaar herzien. Behalve dat het dashbord veranderde, is nu tevens meer dan een soort kleding verkrijgbaar. Men kan nu leder, vynil (kunstleder) en stoffen bekleding krijgen dus een ruimere keuze dan het vorig jaar toen slechts één soort bekleding op alle Pontiac auto's werd geleverd. Er zijn nu bijpassende kleuren die goed uitkomen bij de tint van de auto.

In totaal zijn er 15 modellen auto's van het merk Pontiac uitgekomen. Drie daarvan hebben een specialiteit en wel een body zonder de bekende deurpost tussen het voor en achterportier. Deze stijl is verdwenen op deze modellen. Men draait de raampjes open en tegelijkertijd verandert de auto in een soort sportmodel, tenminste van de zijkant bezien. Deze modellen trokken veel belangstelling gisteravond tijdens de Pontiacshow in Isa's showroom op Welgelegen.

De motor van de Pontiac is ook dit jaar verbeterd. Hadden de vorige modellen slechts een standard model, nu zijn twee types uitgekomen waarvan de PK is opgevoerd tot respectievelijk 227 en 205 PK terwijl de motor van het vorig jaar slechts 180 PK opbracht.

De Hydro Matic versnelling is onder handen genomen door de technici van G.M. en het resultaat is geweest een Hydro Matic Strato Flight versnelling, die deze bijzonderheid heeft dat men bij het automatische overschakelen niet merkt dat de wagen van de ene in de volgende versnelling overgaat. Men zou zeggen: Ja, maar nu gebruiken wij meer gasoline. De G.M.-fabrieken hebben echter de carburators van de Pontiac zo geperfectioneerd dat een zuiniger gebruik verzekerd is. De Strato-speed heeft er verder een versnelling bijgekregen en wel voor het parkeren.

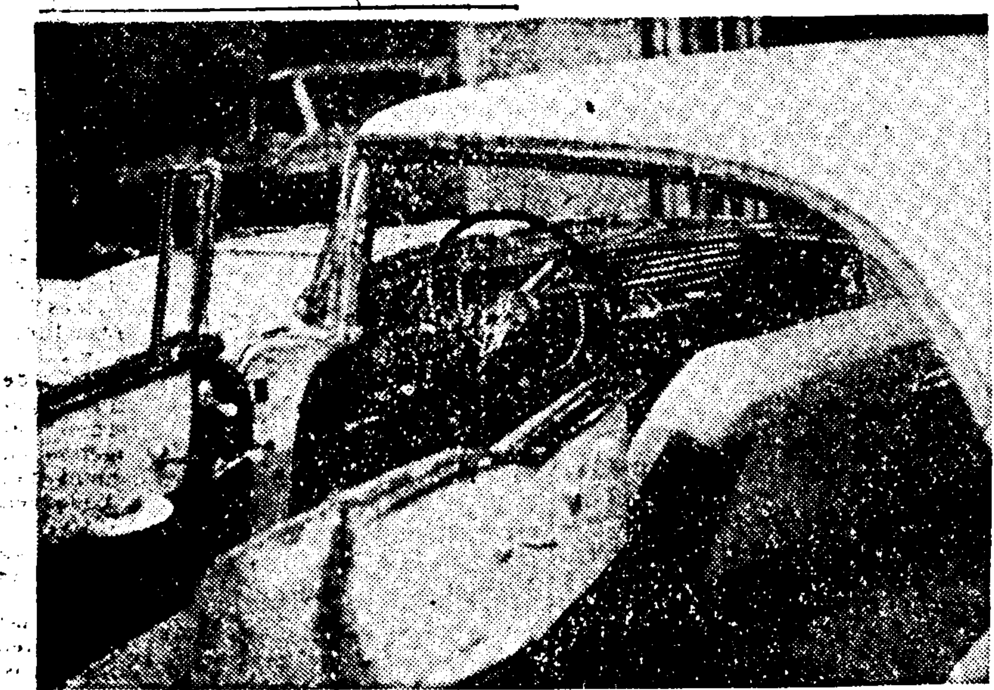
De powersteering is eveneens verbeterd en werkt nu veel soepeler terwijl de agente van Pontiac, de fa. Isa, besloten heeft om alle wagens met de prima powerbrake te bestellen. Men geeft hierdoor een betere service aan de klanten want deze vinden de powerbrake veel prettiger dan de gewone remmen.

De Pontiac heeft dual exhaust, dus twee uitlaten. Deze zijn aan de achterbumper vastgemaakt en vormen zo een geheel met de bumper. De G.M. is dit jaar ook met een prachtige autoradio uitgekomen die de bestuurder met de voet kan bedienen. Indien bv. een station opstaat, kan met de voet een knop ingedrukt worden waarna de zoeker automatisch naar het sterkste station schuift. Deze radio heeft twee luidsprekers voor het bereiken van een prima geluidsweergave.

Ter vergemakkeling van het rijden kan men in de Pontiac de voorzitting in zes standen verplaatsen dat is twee plaatsen meer dan het vorig jaar.

Er heerste in de showroom van Isa gisteravond een gezellige drukte toen velen hun belangstelling voor het 1956 model van de Pontiac toonden. De heren Isa en de Castro gaven alle gewenste inlichtingen en verkochten reeds enkele wagens.

Van de heer de Castro, die ons enkele technische gegevens gaf, vernamen wij nog dat men het plan heeft om op Salinja een tweede showroom te openen en wel in de voormalige showroom van Muskus. Er zullen dan zeven auto-showrooms op Saliña zijn.

De nieuwe Pontiac heeft drie modellen zonder deurpost tussen voor- en achterportier. Hier een van deze wagens met het keurige intérieur.

K.Z.P.-rapport

Willemstad. — De Kinder- & Zedenpolitie had gisteren twee bemiddelingen. Gisteravond werd door de K.Z.P. een man opgemerkt die een groot mes in zijn hand had en er iedereen mee bedreigde. Het bleek dat de man geestelijk verstoord was en reeds enkele jaren in Rustoord had gelogeerd. Thans is hij weer op logies.

Schakel particuliere accountantsdiensten in

Willemstad. — Zowel uit praktisch als uit economisch oogpunt zou het aan te bevelen zijn het accountantsonderzoek bij bedrijven, waarin de Overheid participante is, te doen geschieden door particuliere accountantsbureau's. Hiermede is geenszins bedoeld kritiek uit te oefenen op het werk van de Accountantsdienst; het is echter bekend, dat de taak van deze overheidsdienst zich conform haar opzet bepaalt tot een contrôle op de naleving van de vigerende Comptabiliteitsvoorschriften, terwijl het ten aanzien van dergelijke bedrijven evenzeer gaat om bedrijfs-economische adviezen en opmerkingen, welke uiteraard door de Accountantsdienst bij gebrek aan het daartoe nodige personeel niet verstrekt kunnen worden. Gaarne zou ter zake het inzicht van de Regering vernomen worden (Begr. '56).

Rotterdam. — De Nieuwe Waterweg boekte een nieuw record met het 20.000-ste schip van dit jaar.

Wanneer wordt „Blue Peter" opgeknapt?

Willemstad. — Gaarne zou worden vernomen of en zo ja, wanneer met de herstellingswerkzaamheden aan de "Blue Peter" zal worden aangevangen, hoeveel deze werkzaamheden zullen kosten en hoe de Regering zich de verdere exploitatie van dit schip denkt. (Begr. '56).

CURACAOS NIEUWS

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK PAG. 6.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

... is geneigd te generaliseren ... eigen particulier standpunt. ... zelf, die var gebakken ... kunnen nimmer een ... onderdrukken als ... die verklaren niet ... te houden, ja, die ... te bezitten voor ... gevoelens op ... afgunst als desgelijks ... voorbijgaan gemoet ... En wij zijn ... in de nacht ... bedacht dat ... mis hadden ... levenlang gedwaald ... Zo hebben wij ... afgevraagd, wij die ... lichtelijk uitpuilende ... gezeten ... vijver van het Engelse ... onze gepassioneerde ... lichte afwijking ... passie voor gebakken ... Chamberlin, glazen ... groei, fluweel, ... en oude locomo... zo hebben wij ... afgevraagd ... onze belangstelling ... volkskarakter niet de...

De eenzamen

... wij weigeren het te geloven. ... ooit zijn wij ervan ... degenen die niet ... het Engelse volkskarakter ... zijn van een ... In onze me... verslaafd ... beste boeken ... jaren onder ogen ... werk getiteld "English Character", geschreven door de bekende Britse antropoloog en socioloog Geoffrey Gorer (The Cresset Press, 1955. 30 ...). In de mededelingen ... dat men Engelsen ... 40.000.000 bewoners ... van Groot-Brittannië ... de naam Engeland draagt ... niet over de inwoners ... Schotland en Noord-Ierland ... bereid verklaarden een ... in te vullen. De ... hij het boek verklaart ... "Exploring English ... verbaasd hij was toen ... bleken te zijn ... de enquête en een ... van zo grote ... drie uren nodig ... vragen te beantwoorden ... geloof," aldus de ... Engelsman ...

... Gorer het ... einde. De ... bereidwilligheid aan de ... medewerkers vormt onzes ... verder bewijs van ... karakteristieke Engelsen ... reserve vergezeld ... karakteristiek ... namelijk een verbluffende ... gelegenheden ... zonder persoonlijke ... Naar wij hier verder ... Engelsman ... zijn vader, doch ... heel ... zijn vader; zal hij ... uitlaten over ... conversaties, doch ... tot het schrijven van zijn mémoires, ... intieme mémoires, dan het ... nationaliteiten; zal hij ... buren, levensgeschiedenis ... Zondagsblad, vooral ... verleden heeft; zal ... over de liefde, ook ... stukken ... hoe hij het eerst ontmoette, ... de eerste zoen gaf, hoe ... aanzoek formuleerde en welke ... gewoonten zijn vrouw heeft. ... het feit dat de heer Gorer op de ... vragenlijsten niet om naam of adres ... garandeerde volgens ons bij voorbaat het succes. Eenzame en gesloten ... zijn vlotte briefschrijvers en ... driftige invullers van vragenlijsten, ... indien hun volledige anonimiteit ... beloofd, zoals in het onderhavige ... of gedeeltelijk anonimiteit ... het niet vermelden van het volledige adres) zoals dit het geval ... bij ingezonden stukken. (Sommige bladen publiceren wél het volledige adres. Wij hebben twee keer een ingezonden stuk geplaatst gezien van ... hand, een keer over Indonesië, ... een keer over de handel in slachtpaarden. Beide keren vermeldde men ... volledig adres. De reactie was karakteristiek en staaft onze stelling. Wij ... kregen beide keren talrijke brieven van ... vreemdelingen, sommige behandelende ... hebbende op het behandelde probleem, doch andere over de meest ... uiteenlopende onderwerpen, van mensen ... blijkbaar in deze vorm van correspondentie een uitlaat vonden voor hun eenzaamheid.) Er gaat dagelijks een ... stroom van brieven over het ... land. De Britse pers ontvangt jaarlijks millioenen ingezonden stukken en ... publiceert daarvan vele honderdduizenden. Nergens komen de talrijke correspondentieclubs tot zo grote bloei als hier ... scholklassen, jongens zowel als ... meisjes, corresponderen met de bemanningen van oorlogsschepen, en van ziekenhuizen en sanatoria ... redacties herhaaldelijk ... adressen" zodat men een correspondentie kan beginnen met vreemdelingen ... men wellicht nimmer zou hebben ... als men ze in persoonlijk contact in het dagelijks leven had ont-

moet. Tegen een dergelijke achtergrond lijkt ons derhalve de verbazing van de heer Gorer over het feit dat 11.000 man bereid was mee te werken door het invullen van de vragenlijsten misplaatst.

Val in de ruimte

Wij beschikken helaas niet over voldoende ruimte om alle honing te vergaren uit Gorers gonzende bijenkorf, doch er is een enkel punt dat ons bijzonder interesseert. Het eerste wat ons interesseerde — wij hebben er vaak genoeg en zelfs nog de vorige keer over geschreven — was het antwoord op de vraag of onze persoonlijke indruk juist was dat een ongewoon groot aantal Engelsen geloven in wedergeboorte. Hij was inderdaad juist. Vijf en een half procent van de Engelse bevolking, d.w.z. meer dan twee miljoen, gelooft in een of andere vorm van reincarnatie. Onzes inziens is dit getal vrijwel zeker aan de lage kant geschat. De medewerkers van Gorer waren namelijk allen lezers van het zondagsblad The People, waarin de oorspronkelijke oproep verscheen. Dit populaire blad heeft een oplage van bijna 5.000.000, en een lezersaantal van 12.000.000. Nu is The People een zo uitgesproken en zo vinnig socialistisch blad dat wij niet bereid zijn in alle opzichten de 11.000 medewerkers te beschouwen als volkomen representatief voor de gehele Engelse bevolking. Men mag aannemen dat de 11.000 doordat zij tot de meest enthousiaste lezers van het blad behoren derhalve tot hen die het meest geneigd zijn het politieke inzicht van de krant te delen, m.a.w. die socialist zijn. Dit kan het resultaat slechts verwrongen hebben. Om slechts één belangrijk onderwerp te noemen. Gorer stelde een aantal vragen over godsdienstige gezindheid. Nu is het een bekend en door niemand tegengesproken feit dat het percentage Methodisten, Baptisten, Congregationalisten en andere niet tot de Engelse Staatskerk behorende protestanten veel hoger ligt bij de socialisten dan bij de conservatieven, terwijl omgekeerd veel meer conservatieven lid zijn van de Staatskerk dan hun niet-conservatieve landgenoten. De door de heer Gorer gebruikte cijfers voor het bepalen van de percentages van godsdienstige gezindheid en lidmaatschap van kerkgenootschappen lijken ons derhalve niet aanvaardbaar. Wat nu betreft het geloof in reincarnatie, het is onze indruk en de indruk van vele Engelsen die wij hieromtrent geraadpleegd hebben dat het geloof in wedergeboorte meer verbreid is onder conservatieven dan onder socialisten, en dat vooral conservatieve dames behorende tot de hogere maatschappelijke rangen de neiging vertonen te geloven dat zij niet slechts vroeger in een ander bestaan op aarde hebben geleefd, doch dat zij na het huidige leven als vogeltjes of lammetjes of prinsesjes terug zullen keren. Doch zelfs, indien men 5.5. pct. als het juiste percentage wenst te accepteren, is het aantal in wedergeboorte gelovenden verrassend groot voor een Westerse en grotendeels Christelijke natie.

Sommige nadere toelichtingen tot de belijdenis van een geloof in wedergeboorte zijn ongemeen interessant. Zo waren er onder de inzenders van antwoorden enigen die niet slechts meenden dat men na de dood terug zou keren op aarde in een nieuwe incarnatie, doch dat men voor eventuele wandaden, bedreven in het geëindigde bestaan, gestraft zou worden door van geslacht te veranderen. Een mijnwerker schreef dat een man die een slecht leven geleid had, na zijn dood als vrouw zou terugkeren. En een andere arbeider verklaarde te geloven dat iedereen bij zijn wedergeboorte verandert van geslacht, iedere jongen keert terug als meisje, iedere mijnheer als mevrouw. Er zijn er die menen dat men wedergeboren wordt op een andere planeet. En een van de inzenders had de volgende oorspronkelijke theorie. De mens leeft terug op aarde en tijdens zijn bestaan maakt hij zich met deze aarde die hij bewandelt vertrouwd. Na zijn dood evenwel wacht hem een ander element. Hij keert terug als vogel om zich al vliegende vertrouwd te maken met de lucht. Een 31-jarige middenstander schreef dat een mens na zijn dood terugkeerde als een ander, niet-menselijk wezen. En hier tokkelde hij even op de lier: „Ik zou terug willen keren als zeemeeuw! Redenen: ik ben gek op zweefvliegen, en wat een heerlijk zindelijk leven leidt een zeemeeuw!"

Een man van ongeveer dezelfde leeftijd verbond de aard van de wedergeboorte met de gevolgen van het persoonlijk karma. Doch naar zijn mening ondergaat een man in zijn nieuwe incarnatie niet het verschrikkelijk lot als vrouw door het leven te moeten gaan. Neen, als men een slecht leven heeft geleid, keert men terug als dier of insect. Heeft men daarentegen een goed leven geleid, dan keert men terug als mens, doch in een hogere maatschappelijke staat. Een jongeman beschreef wat er zijns inziens gebeurt, als het vlammetje dooft en de oogleden door andermans hand worden geloken: „Je valt de ruimte in en al je oude gedachten en herinneringen sterven, en je keert terug als een nieuwe geest in een nieuwgeboren kind of dier." Een „welgesteld gehuwd man" van 29 jaren antwoordde: „Ik geloof dat iedereen die een goed leven geleid heeft terug zal keren als een dier dat werkzaam is bij dag om te genieten van de zonneschijn en zo. Maar mensen, die een slecht leven geleid hebben zullen terug komen als muizen en ratten en andere nachtelijke dieren, zodat zij onder dekking van de duisternis hun schande kunnen verbergen en verstoken zullen zijn van het genot van de schoonheid van Gods wereld." Tenslotte is er een man die als zijn mening gaf dat degene, die met vol besef ernstige wreedheden begaat tegenover een dier „af andere wezens" na zijn dood op aarde terug zal keren in de gedaante van de aldus gemartelden om op zijn beurt ten slachtoffer te vallen aan eendere wreedheid.

geloofde niet in het nut van „corporal punishment".

Cleopatra werd niet genoemd, ondank het feit, dat wij zelf twee dames kennen die beweren in een vroeger bestaan Cleopatra geweest te zijn en dat wij weten van een derde dame die hetzelfde gelooft. Doch de omstandigheid, dat niemand van Cleopatra gewaagt, is voor ons slechts een verder bewijs dat het legioen van 11.000 niet geheel representatief was voor het Engelse volk. Want voordat je kunt geloven dat je in een vroeger bestaan hebt gerust aan de krijgshaftige boezems achtereenvolgens van Caesar en Antonius om vervolgens zelfmoord te plegen door middel van een adderbeet, moet je eerst van Cleopatra en Antonius gehoord hebben. En de lezers van The People hebben, te oordelen naar de inhoud van het blad, geen hoge graad van ontwikkeling, zoals trouwens eveneens blijkt uit het feit, dat velen onder de medewerkers (meer dan 17 pct.) niet bleken de Engelse uitdrukking voor lijfstraf, d.w.z. „corporal punishment", te kennen of te begrijpen. Zo antwoordde een brave Engelse vader op de vraag of hij lijfstraffen voor kinderen goedkeurde, dat hij zijn zoon nu en dan te lijf ging met een eind hout, doch dat hij niet geloofde in het nut van „corporal punishment." Maar daarover en over enige andere punten de volgende week.

bezeten over de diepe vijver van het Engelse volkskarakter

Ollie Bommel en de Knollengaard

2381. — „Volg mij, jonge vriend", sprak heer Bommel opgewekt. „Daar is een opening in het hekwerk. Ik stel voor om deze tuin te betreden en deze rare vruchten eens goed te bekijken. Ze zien er wat vreemd uit, maar de honger knaagt. Het moet al vreemd lopen wanneer er niets eetbaar bij is, want hoewel het zeldzaam ooft is, ziet het er smakelijk uit, zeg nu zelf!"

Zo sprekende was hij de boomgaard ingelopen en stond nu stil bij een bolle vrucht die in een boom hing.

„Wel", voer hij voort", dit lijkt mij familie van de ......eh......hm! Een soort eh...... ach— het is me ontschoten. Wat denk jij dat dit is, Tom Poes?" „Hm," zei Tom Poes, „Ik zou het niet weten, heer Ollie. Ik heb hem nog nooit gezien?"

dend. „Gelukkig ben ik een gestudeerd heer met verstand van het gewas, maar anders zou ik niet weten hoe we aan voedsel moesten komen. Het gaat er om of deze fraaie vrucht eetbaar is — en hoe ontdekken we dat?

Wacht, eet er eens een stukje van, jonge vriend? Het lijkt me een onschadelijke boleet toe".

„Wacht, wacht!" riep een krakend stemmetje van achter de boom. Nu stapte er een klein grijsaardje te voorschijn, dat een schoffeltje met zich voerde en er ook overigens als een tuinman uitzag.

„Niet plukken!" sprak het ventje. „Dat is een Fiscus granulatus. Een onrijpe. En overigens zijn die Ficus-vruchten niet om te plukken. Ze vallen vanzelf af en moeten dan ingekruikt worden. Ze vormen dan........."

„Héla!" riep heer Ollie uit. „Bent U de baas hier? Mijn naam is Bommel. Olivier B. Bommel om volledig te zijn. En dit is Tom Poes. We hebben honger en we dachten, dat hier misschien iets voedzaams te vinden zou zijn".

„Aangenaam", zei de oude met een buiging. „Ik ben de gaardenier, inderdaad".

Ongelooflijke val van piloot

Bonn. — Boven de omgeving van de Westduitse hoofdstad, Bonn, kwamen twee Meteor-straaljagers van de Britse luchtmacht met elkander in botsing. De bestuurder van een der toestellen werd op 5.000 meter hoogte uit zijn toestel geslingerd en zijn valscherm opende zich niet. Hij kwam echter in een boom terecht, zonder een schram te hebben opgelopen.

Na van de schrik bekomen te zijn wilde de vlieger de twee meter, die hem nog van de begane grond scheidden, naar beneden klimmen. Hij viel echter en brak zijn enkel....

Per zeilwagen door de Sahara

Tanger. — De twee Amerikanen, Mortimer Sheppard en Donald Shaprou hebben het plan om de Sahara met een zeilwagen door te trekken. De zeilwagen is in de Verenigde Staten geconstrueerd en wordt thans in een der buitenwijken van Tanger in gereedheid gemaakt.

Het is de bedoeling na te gaan of deze zeilwagen in serie gebouwd kan worden voor gebruik door de bewoners van de rand van de Sahara en andere woestijnen. Als de zeilwagen geheel zonder brandstof gebruikt kan worden verwacht men een grote vraag.

Waarschwende woorden van Montgomery

Boston. — Veldmaarschalk Montgomery, de onderbevelhebber van de NAVO-troepen in Europa, heeft in een rede te Boston gewaarschuwd, dat de komende vijf jaar wellicht moeilijker kunnen zijn dan de voorgaande vijf. Het gevaar bestaat, dat sommige Europese landen zullen denken, dat zij het zonder Amerikaanse hulp kunnen doen.

Een hernieuwd oplevend nationalisme bedreigt de groei van de internationale samenwerking. Zolang Duitsland niet is verenigd en Frankrijk niet met een verenigd Duitsland verbonden is, is blijvende vrede niet mogelijk.

De vrede kan in de huidige wereld slechts met militaire macht verzekerd worden, aldus Montgomery.

Speciaal voor de heren, die het scheren als een dagelijkse verschrikking zien, heeft een kapper in Duitsland een meisje in dienst genomen, die, tot grote tevredenheid van deze heren, onder een vriendelijke lach en met „zachte" hand de baarden in minimum van tijd doet verdwijnen.

Scholieren op Cyprus demonstreren tegen ter dood veroordeling van jeugdig moordenaar

Nicosia. — Ruim duizend Griekse scholieren in Paphos zijn op de speelplaats van hun school door Britse troepen omsingeld, nadat zij ongeregeldheden op touw hadden gezet, waarbij zij militairen en regeringsgebouwen met stenen bekogelden en onder het schreeuwen van anti-Britse leuzen door de straten trokken. Militairen en politie maakten gebruik van gummieknuppels en traangas om de scholieren van het Eleftheria-plein te verdrijven, nadat zij het politiebureau en het kantoor van de districtscommissaris onder stenen hadden genomen. Bij deze relletjes werd een inspecteur van politie door stenen aan het hoofd gewond.

De onlusten waren een nieuw incident in de Griekse protest-actie tegen het doodvonnis tegen een jonge Grieks-Cypriot Michael Karaolis wegens het doden van een politie-agent.

De scholieren, die door meisjes werden voorafgegaan, hadden Griekse vlaggen bij zich en schreeuwden: „Geef Karaolis de vrijheid!" De scholieren marcheerden naar de regeringsgebouwen, nadat zij waren ingebroken in een nabijgelegen kerk en de klok hadden geluid. Over het gehele land werden stakingen en betogingen gehouden.

Japanse studenten en onderwijzers sympathiseren met het communisme

Oakland. — De president van de universiteit van Kobe, dr Monkitsji Namba, heeft te Oakland in Californië verklaard, dat de met het communisme sympathiserenden onder de Japanse studenten weliswaar in de meeste gevallen een minderheid vormen, maar zo actief en goed georganiseerd zijn, dat zij veel invloed hebben op de meningsvorming onder de studenten. „Zelfs de onderwijzersbonden in Japan tonen, hoewel zij de communistische zaak niet openlijk steunen, hoe langer hoe meer sympathie voor de roden", aldus dr Namba.

Rijn-scheepvaart beperkt

Bonn. — Door de droogte en de mist is de scheepvaart op de Rijn beperkt tot een klein gedeelte van het normale volume. Schepen van meer dan 1500 ton kunnen zich nauwelijks verplaatsen. De meeste schepen vervoeren slechts 70 procent van de normale lading met slechts een zesde van de normale snelheid. Bij Bonn is de waterstand 2 meter onder normaal.

Canaris' moordenaars veroordeeld

De voormalige SS-officier Walther Huppenkoth is door een gerechtshof in Augsburg tot zeven jaar tuchthuisstraf veroordeeld wegens zijn aandeel in de concentratiekamp-moord op admiraal Canaris, de anti-nazigezinde chef van de Duitse militaire contra-spionnage, en vier andere actieve tegenstanders van het Hitlerregiem. Een andere SS-officier, Otto Thorbeck die voor hetzelfde feit terecht stond kreeg vijf jaar tuchthuis.

Canaris werd in 1945 tezamen met generaal-majoor Oster, kapt. Gehre, rechter dr Sack en ds Bonhoeffer, in het concentratiekamp Floessenburg opgehangen nadat Huppenkoth en Thorbeck respectievelijk als officier van justitie en rechter een blitzschijnproces hadden gehouden, waarbij zij de mannen tot de strop veroordeelden.

Huppenkoth en Thorbeck waren reeds tweemaal eerder voor de rechter gekomen wegens beschuldiging van moord, maar later vrijgelaten. Tijdens dit derde proces werden zij ervan beschuldigd een actief aandeel te hebben gehad in de voorbereidingen, die hebben geleid tot het ophangen van de vijf Duitse verzetsmannen.

Gedurende het proces dat drie weken duurde hebben beiden voortdurend volgehouden, dat zij slechts hun plicht deden als leden van de veiligheidsdienst.

Harry Ferguson zoekt plaats voor zijn volksauto-fabriek

Londen. — De miljonnair Harry Ferguson is momenteel bezig met het zoeken naar een vestigingsplaats voor een nieuw bedrijf, waar hij zijn revolutionnair genoemde volksauto in serie wil gaan produceren. In Juli van dit jaar trad Ferguson af als president van de tractorfabriek Massey-Harris Ferguson, waarbij hij zijn belang in deze onderneming ter waarde van ruim 5 miljoen pond sterling verkocht, teneinde zich geheel te wijden aan de ontwikkeling van de nieuwe auto.

In februari van dit jaar werden prototypen van de nieuwe wagen op de proef gesteld op het landgoed van Ferguson in Gloucestershire, doch de enige buitenstaander, die weet hoe de wagen eruit ziet, is de hertog van Edinburgh, die tijdens een particulier bezoek aan Ferguson werd uitgenodigd om een rit in de nieuwe wagen te maken.

Aan Ferguson zijn onlangs terreinen aangeboden in Noord-Ierland, waar Ferguson 71 jaar geleden werd geboren, en naar verluidt zou hij vestiging aldaar overwegen op een terrein van ongeveer 16 hectare.

Inmiddels worden de bijzonderheden omtrent de nieuwe auto geheim gehouden.

Jong gewend, oud gedaan

Melbourne (Australië). — En nu aan de andere kant van de aardbol. Dertig van de zeven-en-dertig kinderen in 'n klein plaatsje in de staat Victoria zijn eigenlijk nu al dronkaards. De onderwijzer van de plaatselijke school heeft elke Maandag een tijd werk om de dertig leerlingen (van zes tot veertien jaar) zo ver te krijgen, dat ze normaal de les kunnen volgen. Hoe komt dat?

De ouders zeggen; we hebben in dat plaatsje niets anders te doen dan maar drinken en we geven onze spruiten dan ook maar zoveel bier als ze hebben willen.

Het koken op „radar"-fornuizen

New York. — Door de federale commissie voor de communicatie-middelen is ten behoeve van de Amerikaanse huisvrouwen, die op „radar"-fornuizen willen gaan koken, de bandbreedte van 2.400 megacycle toegewezen. Door een paar restaurants in het land wordt gekookt op micro-golven, maar dit systeem heeft tot dusver nog geen burgerrecht verworven. Een fabrikant heeft echter onlangs een electronisch apparaat op de markt gebracht, dat in elk fornuis kan worden ingebouwd. Met een dergelijke installatie kan men een ei in 22 seconden koken en een stuk vlees van vijf pond in een half uur braden.

Russische duikboten in Aziatische wateren

Tokio. — Circa negentig Russische duikboten opereren in de Aziatische wateren vanuit bases op het Aziatische vasteland, aldus heeft de Amerikaanse vice-admiraal Callaghan, de bevelhebber der Amerikaanse Oostaziatische vloot, in een toespraak te Tokio verklaard. Deze duikboten zouden in geval van oorlog een werkelijk gevaar kunnen zijn voor de geallieerde scheepvaart.

De Soeur indringster

Catania (Italië). — Een vreselijke gil klonk er opeens langs de slaapzalen en van alle kanten stoven de zusters en kostschoolmeisjes bibberend de gangen op. Het was midden in de nacht in de kloosterschool en zuster Giustina, die nogal licht slaapt, meende op een der gangen iemand te horen lopen. Ze stond op, keek en zag een zuster daar wandelen. Maar wonderlijk was het niet alleen, dat de zuster daar midden in de nacht wandelde, maar dat ze bovendien nog een groot pak torste. De wandelende zuster had echter ook iets gehoord en plotseling wierp ze zich op de knieën voor een beeld en begon daar op een wat ongewone tijd aan haar devotie te voldoen. Dat zat natuurlijk niet goed en Zuster Giustina liet 'n snerpende kreet door het doodstille huis klinken. De knielende zuster deed opeens iets heel vreemds: ze wierp haar habijt en kap af en toen bleef er een manspersoon over in een doodgewoon colbertje die haastig zijn pak opnam en naar buiten snelde. Natuurlijk was het een dief en hij was er met een hele kledingvoorraad van de zusters en de kostschoolmeisjes van door. De Siciliaanse politie zoekt het nu wel verder uit, maar het duurde uren voor er weer rust heerste op de slaapzalen in dat verre klooster in Catania.

Mens of Wolf?

door

A. Rutgers van der Loeff-Basenau

49)

Lene Stojke zweeg; zij zag die wonderlijke begrafenis voor zich met al die mensen die waren gekomen van heinde en verre, in al die bonte kleuren en klederdrachten, met al die verschillende soorten van gezichten van volksgroepen van daarginds aan de Silezische grens — de Poolse vrouwen met een krans waterlelies uit vaders geliefde karpervijver, waar jaren lang zijn bootje had gelegen — al hun liefde en al hun eerbied had gelegen in de geschenken, die ze hem, hun dode leermeester, waren komen brengen....

Zij keek aandachtig naar Erlof, maar zij zag geen gelijkenis. Hoe was haar vader geweest toen hij een kleine jongen was? Zo veel in Erlof deed haar altijd weer aan hem denken.

„Moeder!" fluisterde de jongen, „je moet ze laten lachen. Vertel nu van die postzegelautomaten in Breslau."

Zij glimlachte. „Tussen die paar jaren in Breslau en vele jaren aan de grens is veel gebeurd," zei ze. „Wij verloren de eerste wereldoorlog, ons stuk van Silezië kwam aan Polen. Wij moesten weg. Vader moest afscheid nemen van alles wat hij had opgebouwd. Dat afscheid en die uittocht — het was de eerste keer dat ik zo iets meemaakte, het was de eerste keer dat ik vluchteling was.... We kwamen te wonen in de kelderverdieping van een slot; het was een mooi oud slot, dat eens aan een kamerheer van Frederik de Grote had toebehoord, maar dat nu van een sigarenfabrikant in Dresden was. Het park was heerlijk, met grote zonnige grasvelden en schaduwrijke lanen, maar de kelderverdieping was donker en vochtig. Vader kreeg rheumatiek, hij kon weldra alleen met een kruk naar school komen, de nieuwe school die hem was toegewezen en waar de helft van de kinderen Silezische vluchtelingenkinderen waren. Hij streek ze over het hoofd en leerde hun het ABC en trachtte hun iets van zijn levenseerbied bij te brengen. Maar het was alsof er al iets in hen kapot was, omdat ze verjaagd waren geworden, omdat er al een oorlog boven hun hoofd was uitgevochten. Vader is daar niet lang gebleven. Hij heeft verplaatsing aangevraagd en kwam toen vlak bij Breslau. We leefden een paar jaar tussen niets dan boomgaarden. Het was alsof er niets anders op de wereld bestond dan boomgaarden, bijen en kleine kinderen. Maar zelf werden we groot. Ik moest nog eindexamen Gymnasium doen, toen mijn vader gepensioneerd werd. We gingen toen in Breslau wonen. Toen, in die zomer, was het dat ik me schaamde over vader en de postzegelautomaten." Zij lachte weer om de nu zo dierbare herinnering. „Hij was soms net de rattenvanger van Hameln, dan had hij een sleep van kleine kinderen achter zich aan op straat; ik zie hem nog lopen in zijn kort, wit linnen jasje, met zijn glimmend kaal hoofd en zijn grijze hangsnor, en met links en rechts kleine meisjes en jongens die vochten om naast hem te kunnen lopen. Zijn gezicht straalde van goedheid en het leek wel alsof zijn rug alleen maar zo krom was geworden omdat hij zich altijd had gebukt om te luisteren. De postzegelautomaten waren gloednieuw in die dagen en het was voor elk kind een pretje een muntstuk in een gleuf te duwen en er een postzegel uit te trekken. De stoet trok langs alle automaten in de stad. Vader gaf geld en de kinderen toverden postzegels. Tegen het eind van de middag leverde vader met een onschuldig gezicht alle postzegels weer in op het postkantoor en ontving er geld voor terug. Hij had zelf minstens even veel plezier gehad als de kinderen en zo had hij weer geld om op zijn volgende wandeling het spelletje opnieuw te beginnen."

Erlof lachte zacht, met een brede mond in zijn smal, kleurloos jongensgezicht, maar hij was de enige. De meeste gezichten stonden versuft.

Het liep tegen de avond. „Wanneer zou de trein weer eens stoppen bij een station?" zuchtte iemand.

„Het klinkt heel mooi van die vriendschap tussen Duitsers en Polen," hoonde een ander, „maar dan mochten ze ons wel eens wat te eten geven."

Deze ochtend was het gewone halve brood niet uitgereikt. Maar de dorst was erger dan de honger, de dorst was bijna ondraaglijk. Tongen en verhemelten leken op elkaar geplakt, kelen leken dichtgeschroefd, slikken van eigen speeksel was soms onmogelijk en als het mogelijk was, een kwelling. Droge tongen streken langs uitgedroogde, korstige lippen. De stinkende warmte in de wagon was ontzettend.

Die avond, aan het onbekende station waar de trein eindelijk stopte, mochten ze er niet uit. Door de opening tussen de deuren gooiden de Poolse geleidesoldaten de halve broden, die 's ochtends uitgereikt hadden moeten worden, en per twee man een blik vlees. De teleurstelling er niet uit te mogen was vreselijk, maar de vreugde om het vlees groot. Met veel moeite werden de blikken zonder geschikt gereedschap geopend. Maar al bij de eerste bussen was de stank, die er uit opsteeg, nog zo veel erger dan de stank in de wagon zelf, dat de begerige, opgewonden gezichten, die er zich over heen bogen opeens werden teruggetrokken met een uitdrukking van hevige afschuw.

„D'r uit dat bedorven goed!" gilde een vrouw.

Maar een ander griste het naar zich toe, rook er aan, trok een gezicht, maar rook er weer aan. „Misschien is het toch wel te eten, het is toch vlees."

„Bedorven vlees is levensgevaarlijk," zei Lene Stojke.

De geopende blikken werden door de kier tussen de deuren buiten leeggegooid. De blikken zelf werden bewaard, men deed er zijn opgehouden behoeften in en keerde de inhoud dan weer uit boven het stinkende bedorven vlees.

„Kijk eens wat er hier allemaal op het perron staat!" riep opeens een hoge meisjesstem.

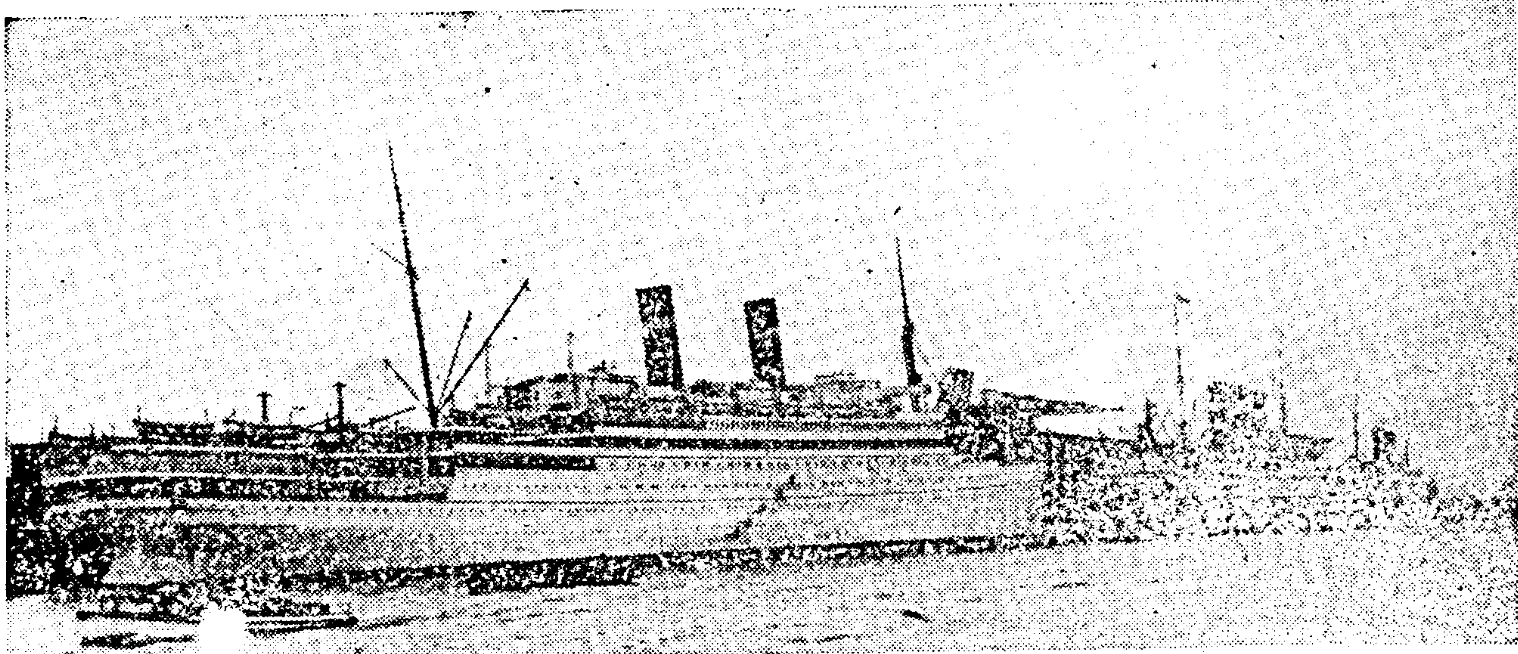
Een rij van gezichten boven elkaar tuurde door de kier, anderen trokken zich op en keken door de ventilatieposters. Ze zagen een heel perron vol muziekinstrumenten: vleugels en piano's bij dozijnen, huisorgeltjes dicht tegen elkaar aangedrukt, stapels en stapels vioolkisten, violoncellen en alle mogelijke blaasinstrumenten. Een harp geleund tegen op elkaar gestapelde pauken en andere slaginstrumenten. Buiten de overkapping, vlak voor hun wagon, stond een opengeslagen vleugel waarvan de toetsen en het deksel waren kromgetrokken van de regen en een berg verroeste dwarsfluiten met twee kleine, gebarsten kindervioolen er boven op. In het warme licht van de ondergaande zon zat, naast de stapel roest, een Russische soldaat in een clubfauteuil, de benen lang voor zich uitgestrekt, met dichte ogen een sigaar te roken.

(Wordt vervolgd)

Vrachtvaartrederijen in Nederland en Engeland bestellen tankers

Netto-tonnage van wereldtankvloot in 1955 gestegen tot meer dan 40 miljoen ton

Nieuws uit de scheepvaartwereld

Het in 1940 gesloopte passagiersschip „Rotterdam" van de Holland-Amerika Lijn, liggend aan de kade van deze maatschappij in de Maasstad. Het 28.000 ton metende vaartuig is op het punt uit te varen voor een cruise naar de Caribbean en in verband daarmee geheel wit geverfd. Rechts van de „Rotterdam" de „Statendam", destijds het vlaggeschip van de Holland-Amerika Lijn, en daarachter de „Veendam". De „Statendam" ging in de meidagen van 1940 verloren. de „Veendam" werd enkele jaren geleden gesloopt.

Kranig sleepbootwerk op stormachtige Noordzee

Het nieuwe vlaggeschip van de Holland-Amerika Lijn

Omtrent de financiering van de bouw van een nieuw groot passagiersschip voor de Holland-Amerika Lijn, dat tot dezelfde klasse zal behoren als de „Nieuw-Amsterdam" en mèt dit huidige vlaggeschip van de Nederlandse koopvaardijvloot een „team" moet vormen, schijnt thans zo goed als overeenstemming te bestaan tussen de Nederlandse regering en de Rotterdamse rederij. Het nieuwe vaartuig zou, zoals vaker bij de bouw van schepen door de Holland-Amerika Lijn het geval is geweest, in een eigen N.V., verbonden met de moeder-rederij, worden ondergebracht en de eerstkomende jaren in Rotterdam worden gebouwd.

Ook de naam, waaromtrent reeds zeer veel gissingen zijn geuit, zou thans vaststaan, en „Rotterdam" zijn. Een zeer zinvolle naam, daar voor de meeste Amerikanen de wereldhaven Rotterdam een bekend begrip is, terwijl bovendien het eerste schip van de in de tweede helft van de vorige eeuw gestichte Ned. Amerikaanse Scheepvaart Mij., populair Holland-Amerika Lijn, „Rotterdam" heette.

Een andere, in het begin dezer eeuw gebouwde, „Rotterdam", een fraai schip van 23.000 bruto reg. ton, was vele jaren lang, tot de indienststelling van de „Statendam", het vlaggeschip van de maatschappij. In januari 1940 werd het voor sloop verkocht, maar in zekere zin overleefde het nog de „Statendam", die tijdens de meidagen van 1940 door brand werd verwoest, daar het eerst in augustus 1940 van de Waalhaven, waar de bovenbouw was verwijderd, naar de sloopwerf in Hendrik-Ido-Ambacht werd gesleept.

De groei van de wereld-tankervloot blijft gestadig aanhouden. Alleen reeds in het eerste halfjaar van 1955 steeg de netto-tonnage van de wereldtankvloot door de indienststelling van nieuwe tankschepen met 836.000 ton, zodat zij per 1 juli 1955 bijna 40,5 miljoen ton bedroeg. Overal in de wereld zijn tankschepen in aanbouw, terwijl verscheidene rederijen juist de laatste tijd weer nieuwe, dikwijls zeer omvangrijke, bestellingen bij diverse werven hebben gedaan. Zo heeft de Shell Tankers Corp., het scheepvaartbedrijf van de Koninklijke Shell Groep, kort geleden 43 nieuwe tankers met een totale tonnage van meer dan een miljoen ton draagvermogen besteld, ondanks het feit, dat van haar vorige nieuwbouwprogram nog niet eens alle schepen zijn opgeleverd.

Tot de tankschepen, die de Koninklijke Shell en talloze andere rederijen op het ogenblik in aanbouw of bestelling hebben, behoren zowel general-purpose-tankers van 12.000 tot 20.000 ton draagvermogen voor het vervoer van afgewerkte olieprodukten naar alle delen van de wereld als zogenaamde super-tankers, variërende van 25.000 tot 45.000 ton draagvermogen, die gebruikt worden voor het vervoer van ruwe olie van de vindplaatsen naar de grote raffinaderijen.

Ook het aantal om redenen van economie of ouderdom opgelegde tankers neemt gestadig af. Zo verminderde de tonnage van de zogenaamde „Mothballen-tankvloot" in de Verenigde Staten, hoofdzakelijk bestaande uit in de Tweede Wereldoorlog gebouwde tankers van het weinig populaire T-2 type en andere klassen, in een jaar tijd van 4 miljoen tot 1 miljoen ton.

Is deze „hausse" in de tankvaart verantwoord, zo zal men geneigd zijn zich af te vragen, en zal er straks voor al deze tankers voldoende emplooi zijn? Deskundigen in de oliewereld zijn geneigd op deze vraag een geruststellend antwoord te geven, al kunnen ook zij niet met absolute zekerheid in de toekomst zien. Zij wijzen er echter op, dat het wereldverbruik aan olie sinds 1947 is verdubbeld en dat aangenomen kan worden, dat het, ondanks mogelijke toekomstige concurrentie van atoom- en zonne-energie, over twintig jaar vermoedelijk weer twee maal zo groot zal zijn als thans.

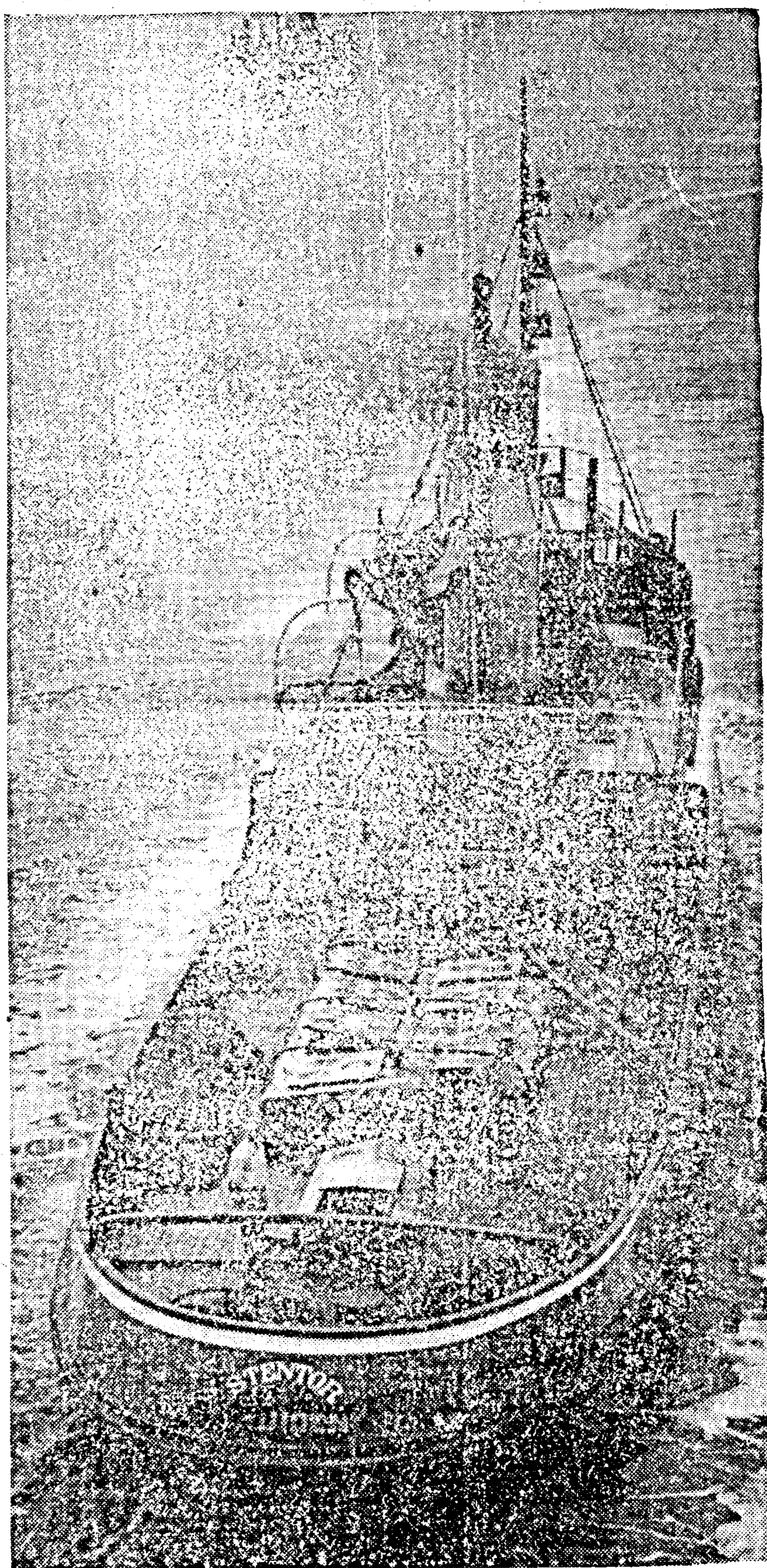
Natuurlijk betekent dit niet, dat in 1975 ook de wereldtankvloot twee maal zo groot zal moeten zijn als thans. De grotere snelheid van moderne tankers, de kortere tijd, die zij nodig hebben voor lossen en laden en vooral ook de aanleg van pijpleidingen zullen tot gevolg hebben dat men, naar verhouding, met minder tankers kan volstaan. Maar dit neemt niet weg, dat er in de komende jaren vooral voor moderne, snelle tankers volop emplooi zal zijn.

Vrachtvaartreders bouwen tankers

Hoewel vrijwel alle grote olie-maatschappijen er eigen tankvloten op na houden of financieel geïnteresseerd zijn in bepaalde tanker-rederijen, leidt daarnaast een groot aantal onafhankelijke tankvaart-ondernemingen een bloeiend bestaan. Een tijdlang leek het er zelfs op, of de vloten van „tankvaart-koningen" als A. S. Onassis en S. Niarchos zowel in omvang als wat de grootte der schepen betreft, die van de rederijen der oliemaatschappijen zouden gaan overschaduwen. Wel is er, door de reusachtige bouwprogramma's van de Shell Tankers Corp, en andere olie-ondernemingen, weer een zeker evenwicht ontstaan, maar uit vele tekenen blijkt, dat de grote olie-concerns er niets op tegen hebben, dat ook rederijen buiten de kring der olie-producenten een graantje, of in dit geval liever een oliedrupje, meepikken.

Men verklaart dit aldus, dat de oliemaatschappijen op het ogenblik dermate grote sommen moeten investeren in hun produktie- en verwerkingsinstallaties, dat zij het in zekere zin toejuichen, wanneer uitbreiding en vernieuwing van de wereldtankvloot gedeeltelijk door particuliere scheepvaartondernemingen worden gefinancierd. In vele gevallen zijn de oliemaatschappijen bereid om reeds bij de bestelling van een tanker door een particuliere reder een contract af te sluiten, waarbij het schip na gereedkoming in charter gaat varen bij de oliemaatschappij.

Dergelijke — dikwijls langjarige — chartercontracten vormen voor vele reders, die zich tot nu toe hoofdzakelijk met het vervoer van droge lading en de passagiersvaart bezig hielden, een stimulans om met één of meer schepen aan de tankvaart te gaan deelnemen. Zo heeft één der bekendste Engelse vracht- en passagiersvaart-rederijen, de Peninsular and Oriental Steam Nav. Cy, beter bekend als P. & O. Lines, in het jongste verleden niet minder dan 25 tankers besteld met een totale tonnage van meer dan een half miljoen ton draagvermogen. Een goed voorbeeld van een oude en bekende rederij voor de vracht- en passagiersvaart in Nederland, die het thans ook met tankers gaat proberen, vormt de Stoomv. Mij. „Nederland" te Amsterdam. Een tanker van 18.000 ton draagvermogen, die voor haar rekening wordt gebouwd, maar in charter zal gaan varen bij de met de Koninklijke/Shell Groep gelieerde Anglo-Saxon Petroleum Cy, komt in 1957 gereed. Samen met Van Nievelt en Goudriaan's Scheepvaart Mij. te Rotterdam heeft zij voorts de Ver. Ned. Tankvaart Rederij opgericht, die twee tankers van 18.000 ton draagvermogen heeft besteld, terwijl zij via de K.P.M., in welke rederij zij grote belangen heeft, betrokken is bij de door deze maatschappij opgerichte Ned. Tank- en Paketvaart Mij. Eén van de twee door deze nieuwe rederij bestelde 18.000 tons tankers is de „Westertoren", die indertijd in het kader van het eerste uitbreidingsprogramma van de Koninklijke/Shell als „Kabylia" op stapel werd gezet.

Een van de oudste „waakhonden van de Nederlandse kust" is de kleine zeesleper en bergingssleepboot „Stentor" van de rederij Wijsmuller. Zij heeft reeds menige tocht over de door zware stormen opgezwiepte wateren van de Noordzee achter de rug en bracht onlangs, tezamen met het nog enkele jaren oudere zusterschip „Nestor" en de zeesleper „Maas", tijdens een storm een stuurloos vrachtschip binnen, dat van twee Engelse zeesleepboten, die het naar Amsterdam moesten brengen, was los geslagen.

Andere vrachtvaartrederijen, die sinds kort de tankvaart beoefenen, zijn o.a. de Amsterdamse wilde-vaart-onderneming Vinke en Co met de „Hilversum" (1953), de „Bussum" (1955) en de walvisvaarttanker „Bloemendaal" (de oude „Willem Barendsz"), voorts de firma Erhardt en Dekkers („Wijklijn") te Rotterdam met de onlangs gereed gekomen „Schelpwijk" en de reeds genoemde rederij van Nievelt en Goudriaan met de onder de eigen maatschappijvlag varende „Sheratan" en „Sirrah".

Daarnaast bestaat in Nederland sinds enige jaren een aantal kleine tankvaartrederijen, zoals de Amsterdamse Maritieme Transport Mij, de Amsterdamse Olietransport Mij. (met de „Dorestad"), de Ned. Norness Scheepv. Mij. en de Ned. Erts-Tankers Mij. (met drie gecombineerde ertstankschepen, van 26.000 ton draagvermogen elk, in bestelling). Tot de achter deze kleinere tankvaart-ondernemingen staande belangengroepen behoren, behalve buitenlandse, waarschijnlijk ook Nederlandse scheepvaart-ondernemingen.

West-Afrika-vaart

Het toeval kan bij de keuze van een bepaald type schip een belangrijke rol spelen. In 1952 kocht de Ver. Ned. Scheepvaart Mij., een lijnvaartrederij op Afrika, Australië en Oost-Azië, ter vervanging van twee verouderde vaartuigen, twee vrachtschepen van omstreeks 4000 brt. elk, die op een werf in Emden in Noord-Duitsland in aanbouw waren. De vaartuigen, die in 1953 gereed kwamen, werden „Ivoorkust" en „Peperkust" genoemd en kwamen in dienst van de Holland-West-Afrika Lijn, een onderneming waarin de V.N.S.M. is geïnteresseerd. In de praktijk bleken zij voor de vaart op deze „kust zonder havens", waar vrachtschepen bijna altijd op de rede moeten blijven liggen, uitstekend te voldoen, zó goed, dat er sindsdien een hele reeks „kust"-schepen voor de Holland-West-Afrika Lijn werd gebouwd, die slechts op onbelangrijke punten van de eerste twee afwijken.

Deze samenstelling van de vloot uit vrijwel identieke schepen is des te merkwaardiger, omdat de Holland-West-Afrika Lijn één dier vele Nederlandse vrachtvaart-ondernemingen is, die weer door verscheidene andere rederijen worden gevormd. In de Holland-West-Afrika Lijn zijn geïnteresseerd de Stoomv. Mij. „Nederland", die op Indonesië vaart, de K.P.M., met lijndiensten in Indonesië, de Hollandse Stoomboot Maatschappij met vaste lijnen op Engeland en IJsland, alsmede de Ver. Ned. Scheepvaart Maatschappij, een grote rederij, die evenals de K.P.M. op haar beurt tot stand kwam door de samenwerking van een aantal grote rederijen, waaronder de Kon. Rotterdamse Lloyd en de Stoomv. Mij „Nederland".

Terwijl de Ver. Ned. Scheepv. Mij echter een zelfstandige onderneming vormt met eigen schepen, blijven de vaartuigen, die onder pijp en vlag van het eigendom van de oorspronkelijke rederijen, die ze in langdurig charter afstaan, maar ze soms ook weer „opeisen" voor andere doelen.

Dit laatste is o.a. het geval met de „Elmina", een in de Tweede Wereldoorlog in de Ver. Staten gebouwd vrachtschip van het C-1 type, dat 6711 bruto reg. ton meet. Enige jaren geleden kocht de S. M. „Nederland" dit schip, dat toen nog „Dona Aurora" heette, in Hongkong aan met de bedoeling het in de Holland-West-Afrika Lijn te laten varen. Het schip zou aanvankelijk „Cuanza" heten, vervolgens „Ambon" (de vrachtschepen van de S.M. „Nederland" zijn alle naar eilanden in Indonesië genoemd), terwijl tenslotte de naam „Elmina" werd gekozen. Enige tijd geleden werd besloten het te vervangen door de handzamer „Camerounkust" en „Gabonkust", beide in Hamburg in aanbouw.

(Vervolg elders in dit nummer)

Het eerste s.s. „Rotterdam" van de Holland-Amerika Lijn, dat in oktober 1872 de lijn Rotterdam–New York opende, had nog een geheel open commandobrug, terwijl het ook zeil kon voeren.

Productie en verbruik van olie in de Ver. Staten

New York. — De Tulsa Oil and Gas Journal voorspelt, dat de totale vraag naar olieproducten in de Verenigde Staten in 1956 met ruim 9 millioen vaten per dag een nieuw record zal bereiken. Het blad voorspelt, dat de Amerikaanse productie in 1956 gemiddeld 7.747.000 vaten per dag zal bedragen, mits de invoer het verwachte niveau zal bereiken.

Het voorspelt een ruwe olie-invoer van 837.000 vaten per dag of 7,7% meer dan dit jaar en een invoer van olieproducten van 476.000 vaten per dag of 4,6% meer dan dit jaar. Voorts wordt een nieuw record-aantal boringen voor het volgend jaar verwacht van 2 a 3% meer dan in 1955, waarvoor 56.430 boringen worden geraamd.

Het Koninklijk bezoek

..anjestad. — Teneinde eenieder in ..gelegenheid te stellen het Koninklijk Bezoek aan de Nederlandse Antillen en Suriname nog eens te zien, .. de directie van de Veer Chain ..es speciale matinees georganiseerd. Voor Oranjestad op zaterdag .. 18 uur in het De Veer Theater; voor San Nicolaas woensdag 23 ..ber in Principal; te Savaneta ..dag 25 november en te Sta Cruz ..ndag 27 november.

De Sint schijnt er al te zijn

..njestad. — De Sint kan soms de verborgen cadeautjes vinden, als ze verborgen zijn tussen de ..ing en het dak. Nu is het dak ..en plaats waar Sinterklaas veel met paard en al. Dat ondervond ..tgenote van N.C. Ze had onder ..ak twee papieren zakken ver.. op 15 september jl. In die ..n bevond zich een aantal rijks..rs, 100 guldens en naar schat.. 200,— aan kwartjes, dubbeltjes ..ivers. Dezer dagen kwam mevr. .. de ontdekking, dat zakken en verdwenen waren. De recherche naarstig naar de verloren schat, daar al die geldstukken veel op .. lijken, is dit geen gemakke.. karwei. Mevr. C. zal er wel hebben afgezien het hogerop te ..n.

Over de kop

..njestad. — Door te grote snel.. ..loeg een dienst-pickup op de Oranjestad—Sta Cruz nabij de ..rg over de kop, toen het mo..ug van de weg raakte. De be..der kwam met de schrik vrij en ..ade viel ook nog mee, slechts ..—.

Dr Sutmoeller gaat heen

Oranjestad. — Met ingang van 1 mei 1956 werd dr P. Sutmoeller, hoofd van de Veterinaire Dienst, eervol ontslag verleend. Met ingang van 1 januari gaat hij met verlof.

Naar wij vernemen, werd er bij de ontslagverlening geen reden opgegeven. Dr Sutmoeller had een 5-jarig dienstverband en kwam op Aruba in februari 1953. Waar er vroeger al eens in openbare vergaderingen gesproken is geworden over de rechtszekerheid van ambtenaren, zal dit ontslag mogelijk opnieuw aanleiding geven tot debat.. Wat ook de overwegingen van het B.C, mogen zijn geweest, officieel ijn deze niet bekend gemaakt

Lions schenken f. 1.300.—

Oranjestad. — In de woensdagavond gehouden vergadering van de Lions Club werd besloten *f* 1000,— ter beschikking te stellen van de Vereniging tot Bestrijding van de T.B.C. en *f* 300,— voor de armenscholen te San Nicolaas.

Op 6 december zal er door de Lions het Sint Nicolaas-feest gehouden worden in Imeldahof. De inzameling op de Lago door Tommy Quinn zal ten goede komen aan Imeldahof. Op 14 december wordt er met de dames een Kerstdiner gehouden in de Tivoli Club.

handhaaft politiek

Rio de Janeiro. — Mario Brant, gewezen chef van de deviezenafdeling van de Bank van Brazilië, zal in functie treden als nieuwe directeur van de bank. Zijn voorganger, Arthur Santos, nam ontslag na de militaire staatsgreep van de vorige week. Brant deelde aan verslaggevers mede, dat de bank haar huidige politiek zal voortzetten.

DELTA-PLAN brengt randstad Holland dichter bij Antwerpen

's-Gravenhage. — Gigantische dammen en nieuwe dijken zullen, indien de Staten Generaal het thans verschenen ontwerp van de Delta-wet aanvaarden, over vijfentwintig jaar Nederland beschermen tegen de erfvijand, de zee. Nieuwe wegen zullen Zuid West Nederland tot grotere bloei en de randstad Holland nader tot Antwerpen kunnen brengen. Dit werk, dat op een duur van 25 jaar is gesteld tegen een geschatte kostprijs van 2400 millioen gulden, zal Nederland een nieuw gezicht geven. De Nieuwe Waterweg zal niet afgesloten worden met sluiswerken en de Westerschelde blijft ook open. Maar de dijkwerken daar zullen aanzienlijk worden verbeterd.

De Haringvliet zal worden afgesloten bij de Oostpunt van Flakkee. Vervolgens zal een dam worden gelegd door de Grevelingen van Bruinisse op Duiveland. Verder zullen er dammen komen ten Westen van Brouwershaven en aansluitend op de Goereese duinstrook. Ook wordt er een door de Oosterschelde van de Noord Bevelandse kust naar Burghsluis op Schouwen gelegd. Er komen tenslotte nog dammen tussen Walcheren en Noord Beveland door het Veeregat en een dam naar Sluis door de Zandkreek.

Valetta. — De Franse onderzeeboot „Mille" is op het strand van Malta aan de grond gelopen. Een sleepboot en kikvorsmannen trachten het vaartuig weer vlot te krijgen.

Koningin Juliana Brits staatsburger?

Londen. — De Britse Hoge Raad van Beroep heeft een oude wet van 1705 nog van kracht bepaald, volgens welke alle rechtstreekse afstammelingen van keurvorstin Sophia van Hannover Britse staatsburgers zijn. Tot deze afstammelingen behoren koningin Juliana, de Belgische koning Boudewijn, de koningin en koninginnen van Noorwegen, Denemarken, Zweden, Griekenland, de Luxemburgse groothertogin, de Roemeense ex-koning Michael en anderen. Ook keizer Wilhelm II was een afstammeling. De raad deed deze uitspraak op verzoek van de Duitse prins Ernest Augustus, die zijn kinderen het Brits staatsburgerschap wil geven om te ontkomen aan de zware Duitse belastingen. In laatste instantie is nog hoger beroep op het Hogerhuis mogelijk, zodat de zaak nog niet geheel is afgedaan.

Amerik. luchtmacht-officieren en technici op stalen radar-eiland door storm overvallen

New York. — Reddingsschepen zijn onderweg in een poging dertig man te redden van het eerste, door mensen handen, gemaakte radar-eiland van de Verenigde Naties in de Atlantische Oceaan. Het eiland ligt op rond 180 kilometer afstand van de kust van Massachusetts.

De dertig man zijn officieren van de luchtmacht, burgers en technici, die een finale inspectie hielden van het 8000 ton metende stalen eiland, alvorens het van de bouwers zou worden overgenomen. Zij werden op het eiland overvallen door een storm, reden waarom zij het niet konden verlaten en een poging zal worden ondernomen hen met reddingsboten aan land te brengen.

Het is momenteel in de Verenigde Staten bitter winterweer, althans in het grootste deel van het land. De koude veroorzaakte de dood van 9 mensen, waarvan er vijf tengevolge van een storm omkwamen. De andere vier zijn vermoedelijk verdronken.

Het koude weer heerst tussen de Rockey Mountains en de kust van de Atlantische Oceaan en in het Zuiden tot het Noordelijk deel van Florida.

Van de fa Hubert Salas & Co. ontvingen wij een blik, gevuld met overheerlijke biscuits van de Victoria Biscuit- en Chocolade-fabrieken. Dank zij een exclusief verpakkingsmiddel — de blikken worden luchtdicht gesloten door middel van staniol" — kan de smaak van de biscuits lang bewaard blijven. De aroma van het knappende biscuit blijft dan lange tijd bewaard. De omzet van de Victoria-fabrieken — de kwaliteitsproducten verheugen zich in een enorme belangstelling — is de laatste jaren zó gestegen, dat aan de productie nauwelijks kan worden voldaan. Zoals vele andere industrieën in Nederland is het arbeidstekort een der problemen, waarvoor men zich gesteld ziet. Hier een foto van het machtig bedrijf der Victoria-fabrieken, dat in Dordrecht is gevestigd.

SULTAN BEN JOES SEF stormt woedend door zijn geplunderd paleis

Rabat. — Sultan Sidi Mohammed Ben Joessef, die Woensdag na een ballingschap van 27 maanden in zijn paleis te Rabat is teruggekeerd, is tot de ontstellende ontdekking gekomen dat in dit crême met groen kleurige paleis een enorme ravage is aangericht.

Woedend stormde de sultan door de zalen van het paleis, toen hij tot de ontdekking kwam dat een groot deel van het meubilair is vernield en vele muren en installaties in het paleis zijn zwaar beschadigd.

Bij zijn eerste bezoek aan het paleis werd de sultan vergezeld door een Franse diplomaat en twee advocaten. De slaapkamer van de sultan zag er uit alsof er een bom in was ontploft — aldus functionarissen. Op het bed lagen de versplinterde laden van de kasten, lakens lagen over de vloer en overal lagen bergen kledingstukken en beddegoed. Van grote stukken van de muren is de kalk verdwenen; overal zitten scheuren in de muren en vele artikelen worden vermist. In de grote garderobe zijn nog slechts enkele strooien hoeden uit het jaar 1920 achtergebleven. Van de beroemde verzameling van honderd kristallen vazen was er nog slechts 1 over. In totaal zijn 54 klokken verdwenen. De tennis- en basketbalbanen, die vroeger veel werden gebruikt door de dochters van Ben Joessef, zijn gebruikt als kippenhokken en de groene tegels van het prachtige zwembad zijn met hamers kapotgeslagen. In de gymnastiekzaal is nog slechts de kale muur overgebleven.

Uit de vroegere particuliere dierentuin van de sultan is zijn geliefde struisvogel verdwenen. Naar is gebleken is deze struisvogel opgegeten door een functionaris van het paleis, die daar plotseling trek in had gekregen, kort nadat de sultan door de Fransen was verbannen.

Ook zijn verscheidene leeuwen nergens meer te vinden.

Het paleis werd in 1953 overgenomen door Sidi Mohammed Ben Moulay Arafa, die in de plaats van Ben Joessef tot sultan werd benoemd.

Een functionaris ten paleise heeft verklaard dat het maanden zal duren voordat de schade zou zijn hersteld.

Het paleis en zijn inhoud zijn eigendom van de regerende sultan.

Sensationele bevordering

Amsterdam. — De correspondent van de Volkskrant te Frankfort gaf het volgende bericht: Luitenant Joseph Bolger van de 526ste Amerikaanse afdeling-jachtvliegtuigen in Lanhstuhl (West-Suitsland) wachtte al dagen op een officiële brief, waarin hem zijn bevordering tot eerste luitenant zou worden meegedeeld. De brief kwam met een verrassing: Bolger was niet bevorderd tot eerste luitenant maar tot luitenant-kolonel. Grote opschudding en vrolijkheid op de vliegbasis waren hiervan het gevolg. Bolger stond nu in rang zelfs boven zijn eigen commandant, die maar majoor is. Het kwam tot een dure fuif, die Bolger meer dan NAf. 100 kostte. Zijn vrienden gaven hem als geschenk de zilveren beukebladeren, de onderscheiding van zijn rang. Toen begon de speurtocht naar de man, die hier kennelijk een fout had gemaakt. Washington wilde Bolger „degraderen" zonder dat hiervoor een speciale wet van het Congres nodig was. Uiteindelijk werd de promotie-order van Bolger dan toch gewijzigd en van luitenant-kolonel werd hij eerste luitenant. Om een lange uitleg kort te maken: op het hoofdkwartier van de Amerikaanse luchtmacht in Wiesbaden was de sensationele bevordering ontsnapt aan de handen van de assistent-chef van de afdeling-personeel brigade-generaal Joseph Bolger Sr., vader van dezelfde Bolger junior.

Kind overleden door verwaarlozing

Verbijsterende ontdekking door Utrechtse politie

Utrecht. — In het Wilhelmina-kinderziekenhuis te Utrecht is een jongetje van twee jaar en vijf maanden overleden tengevolge van ernstige verwaarlozing door de ouders. Een negen maanden oude baby is eveneens opgenomen; men hoopt dit leven nog te redden. Aangenomen wordt, dat beide kinderen maandenlang weinig of niets te eten gehad hebben. Het overleden jongetje had vrijwel geen bloed en lichaamsvocht meer. Tegen de ouders, een 33-jarige metaaldraaier en zijn 30-jarige echtgenote, is proces-verbaal opgemaakt wegens dood door schuld.

De politie werd door een ingewijde op de hoogte gesteld van het geval. De kinderen werden direct naar het ziekenhuis vervoerd: voor het jongetje was het toen reeds echter te laat. Het echtpaar heeft nog twee kinderen, drie en vier jaar oud, die thans aan de ouderlijke macht onttrokken zijn en bij het Leger des Heils zijn ondergebracht.

Gaat Peron zich in Panama vestigen?

Panama. — De afgezette president van Argentinië, Juan Domingo Perón, is van plan zich als balling in Panama te vestigen. Dit liet hij daar door een woordvoerder bekend maken.

De ex-president heeft eveneens meegedeeld, dat hij zijn voorgenomen korte bezoek aan Nicaragua heeft uitgesteld. Hij is van plan later naar dit land te gaan. De jongste wijziging in het reisschema van Perón wordt toegeschreven aan „zakelijke redenen".

Perón bracht gisteren een beleefdheidsbezoek aan Ricardo Arias de president van de republiek Panama.

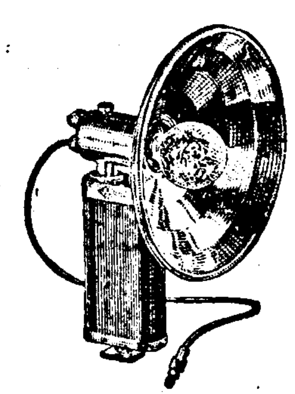
„Mijnheer" Boelganin

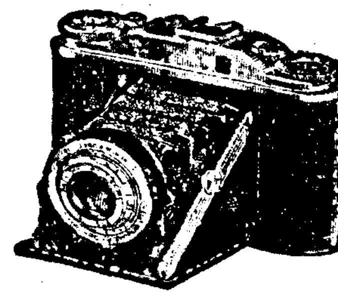
Nieuw Delhi. — Maarschalk Boelganin, de Sovjet-Russische premier, zou gaarne gewoon „mijnheer" genoemd worden, wanneer hij in India vertoeft, aldus heeft de Sovjet-ambassade te Nieuw Delhi doen weten. De Indische regering heeft hiermee ingestemd. Boelganin wordt, met partij-secretaris Khroesjtsjef, heden in India verwacht.

Volgens de "Times" duidt Boelganins verzoek op het verlangen als "man van de vrede" te worden beschouwd.

Washington. — De Ambassadeur van Columbia bij de organisatie van Amerikaanse staten, dr. Cesar Delgratdo, is met 20 tegen 1 stem gekozen tot voorzitter van de Raad der Organisatie.

Initiatief voorstel Bikker....

(Vervolg van pag. 1)

men wenste te distanciëren.

Gaarne zouden de leden vernemen of de indiener op de hoogte is van het feit, dat op de avond van de 17e oktober 1955 door de betrokken vakbond een pamflet is uitgegeven, waarin aan de Directie van bedoelde maatschappij een ultimatum werd gesteld, dat om 12 uur 's nachts van dezelfde dag zou verlopen en waarin o.m. werd opgemerkt, „anders zijn de consequenties der gebeurtenissen gedurende de volgende feestdagen voor rekening van de...... maatschappij" Als men in overweging neemt, dat de Directie haar werknemers tevoren had medegedeeld, dat bedoelde feestdagen vrije dagen zouden zijn voor haar bedrijf, kan deze opmerking in het pamflet niets anders op het oog hebben gehad dan verstoring van de openbare orde, waartegen artikel 138 bis juist waken wil.

Is de indiener van mening, dat deze chantage-methode in overeenstemming te noemen is met de rechten van de werkgever? Zou de indiener voorts kunnen opgeven hoeveel getuigen reeds door de Politie zijn gehoord ter zake van intimidatie van werkwilligen?

Onnozelheid

T.a.v. de opmerking in de Memorie van Toelichting, dat het gewraakte artikel aangemerkt kan worden als een overblijfsel van het kolonialisme, dient aangetekend te worden, dat die wel van onnozelheid blijk geeft, aangezien immers dit artikel in 1952 in zijn huidige vorm gegoten is, met dien verstande, dat in 1954 daarin nog een kleine wijziging is aangebracht. Van „een overblijfsel van het kolonialisme" kan hier dus moeilijk gesproken worden.

Voorts is in de Memorie van Toelichting door de indiener melding gemaakt van strijdigheid van het onderhavige artikel met het Verdrag nr 87 van de ILO. Deze opvatting kan echter — aldus de aan het woord zijnde leden — om de volgende redenen moeilijk staande gehouden worden. Noch in de preambule van het Verdrag noch in het Verdrag zelf, dat uitsluitend betreft de vrijheid tot het oprichten van vakorganisaties en het beschermen van vakverenigingen, vindt zijn opvatting immers steun (vide Records of Proceeding of the 31st Session of the ILO-Conference te San Francisco in 1948, 18e zitting, pag. 259 e.v. en pag. 473). In de tweede plaats zij gewezen op het feit, dat de Staten der Nederlandse Antillen m.b.t. de toepasselijk-verklaring van dit Verdrag in hun brief aan de Gouverneur slechts gerept hebben van „dit verdrag, waarbij het vrije recht van organisatie internationaal wordt geregeld". Tenslotte is bij de openbare behandeling van de grondige wijziging van het onderhavige artikel in 1952 ook door de toenmalige oppositie, i.c. de tegenstanders van invoering der huidige bepalingen, met geen woord gerept over vermeende strijdigheid met het Verdrag nr 87, ofschoon wel zeer veel tijd besteed is aan het samenstellen van een tekst, waarin tenslotte Regering en oppositie elkaar gevonden hebben.

Bedenkelijk verleden

N.a.v. de vergelijking, welke de indiener met betrekking tot dit artikel gemaakt heeft tussen de Nederlandse Antillen en Nederland, verdient het aandacht, aldus de leden aan het woord, dat in Nederland de leiding der arbeidersbewegingen in handen is gesteld van personen, die te goede naam en faam bekend staan en die wel wat te verliezen hebben, terwijl het opvallend is, dat in de Antillen de leiding praktisch doorgaans toe vertrouwd wordt aan personen met een bedenkelijk verleden, veelal figuren, die ter zake van vergrijping aan de Strafwet tot vrijheidsstraffen zijn veroordeeld.

Niet in het belang der Antillen

De Memorie van Toelichting eindigt met de navolgende stelling: „In een democratisch land, dat zichzelf respecteert, heeft een dergelijk artikel dan ook geen recht van bestaan". De leden aan het woord wensen hiertegenover te stellen, dat een democratisch land, dat zichzelf respecteert, alle maatregelen dient te nemen ter bescherming van de openbare orde en de economische welvaart. Het doen vervallen van art. 138 bis zonder onmiddellijk daartegenover een ander artikel op te nemen — hetgeen blijkbaar de bedoeling is van de indiener — komt voor niet in het belang van de Nederlandse Antillen te zijn. Naar de mening dezer leden berokkent reeds de indiening van het voorstel op zichzelf al grote schade aan het welzijn en de toekomst der eilanden. De indiener heeft zich overigens niet voldoende gerealiseerd, dat door schrapping van het onderhavige artikel zonder daartegenover een betere maatregel te stellen, uiteindelijk de kleine man gedupeerd wordt, zoals trouwens ook bij de jongste staking is gebleken.

De andere zijde

Vele andere leden brachten tegen het voorgaande in, dat niet-schrapping schade berokkent aan de Nederlandse Antillen, doch dat deze schade reeds in het verleden is aangericht en wel juist door de opneming der onderhavige bepalingen in het Wetboek van Strafrecht. Deze leden juichen dan ook de indiening van het onderhavige ontwerp toe; zij zijn de mening toegedaan, dat hoe eerder het onderhavige artikel uit het Wetboek van Strafrecht gelicht wordt hoe beter. Zij zijn voorts van mening, dat de onderhavige strafbepalingen in strijd zijn met de geest van de internationale regelen inzake de vrijheid van arbeidsorganisatie en dat, aangezien de Antillen zich indertijd vrijwillig bij het betrokken Verdrag hebben aangesloten, zij zich thans dienen te houden aan de bepalingen, welke door het Verdrag worden voorgeschreven.

De bewering, dat het tijdstip van indiening van dit ontwerp niet erg opportuun geacht moet worden, aangezien op dat moment een strafzaak ter zake van overtreding van het te schrappen artikel sub judice is, vermogen de vele leden aan het woord niet in te zien. Immers, indien de vervolgingsambtenaar van oordeel mocht zijn, dat de bij die zaak betrokken personen zich schuldig hebben gemaakt aan overtreding van het bewuste artikel, dan is er toch voldoende tijd geweest om hen voor de rechter te brengen.

Het onderhavige artikel moge inderdaad naar de letter niet direkt een stakingsverbod inhouden, zijn geest en de toepassing door de Justitie tot zoverre leiden echter, aldus de leden aan het woord, ontegenzeglijk tot een verkapt stakingsverbod, daar iedere vakbondleider, wanneer hij tot staking aanzet, gevaar loopt door de Justitie gegrepen te worden, waaruit onwillekeurig volgt, dat het recht van staking van de arbeider een illusoir karakter krijgt.

Woe de schoen past

Het huidige artikel 138 bis is inderdaad pas in 1952 in zijn huidige vorm gegoten, doch anderzijds is het een niet te loochenen feit, dat het artikel aanvankelijk is ontsproten in de zg. „koloniale tijd" en derhalve „een overblijfsel van het kolonialisme" is. De onnozelheid moet men derhalve niet zoeken bij de initiatiefnemer, doch bij degenen, die hem daarvan betichten.

De opmerking van enige leden, dat in Nederland de leiding der arbeidersbewegingen in handen is gesteld van personen, die te goede naam en faam bekend staan, terwijl het in de Nederlandse Antillen niet het geval zou zijn, doet naar het oordeel dezer leden niets ter zake. Immers, met evenveel gemak zouden de vele aan het woord zijnde leden erop kunnen wijzen, dat in Nederland de werkgevers meer begrip tonen voor de moderne evolutie op het gebied der arbeidsverhoudingen dan veelal in de Nederlandse Antillen het geval is. In de Nederlandse Antillen — en er zijn voorbeelden genoeg — treft men werkgevers aan, die behept zijn met een mentaliteit, die verre staat van de begrippen, die men t.a.v. de verhouding werknemer/werkgever in onze moderne maatschappij er op na houdt. Tenslotte zij erop gewezen, dat het in aanraking komen met de strafrechter nog niet impliceert, dat men voor zijn leven lang geen leidende positie meer mag bekleden. In de Nederlandse Antillen — en hiervan zijn zelfs in hoge kringen voorbeelden van te noemen — en ook in Nederland komt dit verschijnsel meer voor. Er bestaat tenslotte toch ook zo iets als de reclassering?

Wat voor een zin?

Ingaande op vorenstaande opmerkingen en opvattingen verklaarden de eerst aan het woord geweest zijnde leden zich daar in genen dele mede te kunnen verenigen. Wat voor zin heeft het een aantal opmerkingen te maken, die men niet nader toelicht? Hoe kunnen de aan het woord geweest zijnde leden bv. stellen, dat er voldoende tijd geweest is om de bij de strafzaak betrokken personen voor de rechter te brengen? Hoe weten zij voorts, dat de toepassing door de Justitie tot zoverre van het bewuste artikel ontegenzeglijk leidt tot een verkapt stakingsverbod? Immers zal pas nadat de zaak voor de rechter zal zijn afgedaan een en ander kunnen vaststaan.

De andere — ernstige — beschuldiging betreffende vele werkgevers, „die behept zijn met een mentaliteit, die verre staat van de begrippen, die men ten aanzien van de verhouding werknemer/werkgever in onze moderne maatschappij er op na houdt", alsmede de opmerking, dat in de Nederlandse Antillen zelfs in hoge kringen voorbeelden te noemen zijn van personen, die na in aanraking geweest te zijn met de strafrechter, achteraf toch in leidende posities zijn terecht gekomen, kunnen de leden aan het woord geenszins bewonderen, weshalve zij daarop dan ook niet wensen in te gaan.

Met instemming is door de aan het woord zijnde leden kennis genomen van de opvatting van een ander lid van de fractie van de indiener, dat onlangs aan de Regering de vraag heeft gesteld, of zij bereid is op korte termijn wettelijke maatregelen te treffen teneinde te verzekeren, dat ingeval van staking werkwilligen niet door geweld of andere feitelijkheden of door bedreiging met geweld van hun voornemen tot het verrichten van arbeid kunnen worden afgehouden. Eveneens werd met instemming kennis genomen van het antwoord van de Regering op deze vraag, t.w. dat, indien nodig, op korte termijn een daartoe strekkend voorstel zal worden ingediend. Het is duidelijk en logisch, dat, indien het onderhavige artikel niet meer in zijn huidige vorm in het Wetboek van Strafrecht zou voorkomen, daarvoor andere bepalingen in de plaats zullen moeten komen teneinde de openbare orde te handhaven en de werkwilligen te beschermen. Uit de vraag van de fractiegenoot van de indiener en het antwoord der Regering blijkt duidelijk, dat enerzijds het recht van staken wordt erkend, maar dat anderzijds ook het recht van werken tegen ontoelaatbare intimidatie nader moet worden beschermd. Door vorenbedoelde vraag en het daarop gevolgde antwoord door respectievelijk de fractiegenoot van de indiener en de Regering wordt erkend, dat onze rechtsbehoefte — eventueel naast de bestaande wetgeving op dit gebied — dergelijke bepalingen vereist.

Winkels met feestdagen open

Willemstad. — In verband met de aanstaande feestdagen zullen in het tijdvak van 25 November t/m 5 December; 19 tot 23 en 27 t/m 30 December — de Zondagen daaronder niet inbegrepen — de winkels tot 8 uur geopend mogen blijven.

De dagen **24 en 31 December** a.s. vallen bovendien op een Zaterdag zodat hiervoor **geen nadere** vergunning vereist wordt om op die dagen tot 8 u.n.m. voor het publiek open te blijven; hiervoor is immers bereids algemene toestemming verleend en wel om op zaterdagen en op de dag voorafgaande aan de ingevolge de Arbeidsregeling 1952 met de Zondag gelijkgestelde dagen tot 8 uur des namiddags voor het publiek open te mogen blijven.

Van de Volleybal velden

Willemstad. — Op het veld van het St Thomascollege werd gisteravond een der meest spannende wedstrijden verspeeld tussen M.L.D. 1 en de goed spelende mannen van Aguila. Het goed opgekomen publiek heeft genoten van een zeer mooie wedstrijd onder de bekwame leiding van de heer A. Schraven, bijgestaan door de heer Hagemans en teller Wawoe.

Voor M.LD. kwamen uit: Dubbeld, Ter Haar, Helder Zoete, Looman en Van der Weer. Bij Aguila waren het: Abdul Ajubi, Nebbeling, Gustavo Ajubi, Fiou Ajubi, Mohamed Ajubi, Salim Kaluf en Elias Ajubi. Het MLD-team, dat een van haar beste mannetjes miste, nl. Hermansen, speelde onzeker in de eerste set, terwijl Aguila rustig en beter serveerde en deze eerste set won met 15—8.

In de tweede set kwam MLD beter opzetten en serveren en dit had tot gevolg, dat zij hierdoor deze set won met 15—8. In de derde set was Aguila absoluut beter en maakte flink gebruik van het onzekere spel van MLD en won verdiend met 15—7. Dit verlies heeft echter de MLD-jongens wakker geschud en de punten gingen gelijkelijk in de 4e set op. De spanning steeg ten top, toen Aguila met 14—13 voor stond. Niet alleen maakte MLD gelijk, doch won ook door een paar twee mooie service-ballen met 16—14

In de laatste set kregen wij het mooiste spel te zien en ook nu bewees Dubbeld de beste speler te zijn. Het Aguila-team echter speelde rustig nu en haar aansluiten en serveren waren beter dan van MLD. Ook hier in deze set was er veel spanning en Aguila won met 15—13 en daardoor de wedstrijd met 3—2. Hierdoor heeft Aguila nog meer kans het kampioenschap te behalen. Doch rekening moet gehouden worden met Maccabi en Sithoc.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 16 P.V.'s op en verleenden 12 maal assistentie. Gisteravond werd de politie medegedeeld, dat er op de Rodeweg een jongeman rondliep die een pistool bij zich had. Bij aankomst trof de patrouille de 15-jarige F. aan, die inderdaad een pistool bij zich had. Hij had het wapen echter zelf gemaakt en had ook een alarmpistool bij zich. De politie heeft het klein manneke het wapen maar afgenomen.

Recherche

Willemstad. — In verband met enkele geitendiefstallen is gisteren door de recherche de man B. aangehouden en in bewaring gesteld.

In verband met de KNSM zaak is gisteren aangehouden en ingesloten de man S. in verband met opzettelijke heling.

Gisteren werd ook een zekere T. aangehouden, die geld uit een kantoor in de Kerkstraat had ontvreemd.

In het Chesterfield-restaurant viel de man R. die onder invloed van de alcohol was de eetlustigen lastig en is door de politie er uit gezet.

De dames H. en A. vonden het nodig om elkaar in het haar te vliegen. Maar het bleef hierbij niet. Ze trokken elkaar de kleren van het lijf, gooiden elkaars brillen in stukken en beten en krabden waar ze elkaar maar te pakken konden krijgen. De politie vond dat dit niet mag en heeft de dames onderhouden.

Lastige zoon

Willemstad. — De vrouw M. verzocht gisternacht assistentie voor haar zoon die dronken thuis was gekomen, ma de huid vol had gescholden, het meubilair in stukken wilde hakken en het huis met stenen had bekogeld. Het dronken kereltje werd in een cel tot rust gebracht.

Staten....

(Vervolg van pag. 1)

te plaatsen. „U bent wel een beetje laat er mee", waagde de voorzitter op te werpen, doch hij streek over zijn goede hart en liet de heer Lopes zijn gang gaan. Deze laatste had daarna niets anders te zeggen, dan dat de heer Debrot bekend staat als vijand no. 1 der Bovenwinden en dat dit Statenlid beter zijn mond kan houden wanneer hij niets voor de verheffing der Bovenwinden weet te doen. Hetgeen de heer Debrot de exclamatie „Arme kerel" ontlokte.

Minister Jonckheer, hierna aan het woord komend, zeide, dat de Bovenwinden in ieder geval Inkomsten- en Winstbelasting betalen. Hij was van mening, dat het beter zou zijn met de regeling van de onderhavige materie even te wachten tot de Commissie tot herziening der Eilandenregeling met haar taak tot op dit punt gevorderd was.

Tegenspraak

De heer v.d. Hoeven constateerde nu een tegenspraak tussen de heer Lopes en de regering. Volgens de heer Lopes immers kan pas aan de bedoelde belastingheffing gedacht worden wanneer eerst de economische toestand der Bovenwinden verbeterd is. Terwijl de regering de doorvoering van het plan afhankelijk stelt van de studie der genoemde Commissie. Hij had van de heer Lopes een geheel andere geesteshouding verwacht. Namelijk deze, dat hij het zou betreuren, dat de Bovenwinden niet in staat waren meer tot verlichting van de algemene lasten bij te dragen.

Pensioen

De regering in de persoon van minister Beaujon beantwoordde hierna de in het Eindverslag op de ontwerplandsverordening tot wijziging van de Pensioen verordening Burgerlijke Landsdienaren 1938 gestelde vragen.

Een minimum van diensttijd van 10 Antilliaanse jaren is het hoofdmotief van de regering voor het doen ontstaan van een recht op pensioen. Hierdoor worden de ambtenaren meer aan de overheid gebonden. Het pensioen gaat in op 50-jarige leeftijd na 20 voor pensioen geldende dienstjaren, waarvan er 10 in dienst der Nederlandse Antillen zijn vervuld. Bij de instelling van het z.g. uitgesteld pensioen moest aan die 10 jaar vastgehouden worden. De regering wil de Nederlandse jaren dus niet laten meetellen.

De heer v.d. Hoeven vroeg zich af of men er wel verstandig aan deed dit gentlemens agreement tussen de regering en Staten in de wet op te nemen. Nu worden immers oudere personen, die elders ervaring opdeden en deze in dienst der Antillen stelden, uitgesloten. Spreker hoopte, dat de regering ook voor deze personen een regeling zou weten te treffen, omdat het van belang is deze mensen te kunnen blijven aantrekken.

Warm pleidooi

De heer Voges zeide, dat hij ter bescherming van het ambtenarencorps en het pensioenfonds altijd stelling genomen had tegen het aannemen in pensioengerechtigde dienst van personen, die hierop geen recht hadden. Doch hier dreigden onrechtvaardigheden te geschieden. Ter oplossing van de moeilijkheid van de heer v.d. Hoeven deed hij de suggestie, dat dergelijke niet meer voor pensioen in aanmerking komende personen in de Antillen gedetacheerd kunnen worden, Spreker zeide het ontwerp toe te juichen, omdat de regering, door deze materie in de wet op te nemen, niet meer bij de Staten kan aankloppen om ontheffing van deze bepaling. De heer Voges vroeg zich echter af, wat er ging gebeuren wanneer een ambtenaar, die vóór zijn 35ste jaar werd aangenomen, naderhand voor vaste dienst wordt afgekeurd. Spreker wilde vastgelegd zien, dat wanneer iemand voor zijn 35ste jaar in dienst treedt, voor hem de bepaling van de limietleeftijd van 40 jaar niet geldt. Hij zeide het jammer te vinden, dat de Gouverneur in het voorkomend geval ontheffing moet geven.

Volgens de heer Voges moeten ook zij, die voor hun 35ste jaar in dienst traden, daarna de dienst verlaten, doch later opnieuw in dienst kwamen, in pensioengerechtigde dienst gesteld worden.

Geval voor geval

Minister Beaujon deelde mede, dat de regering bezig is met een regeling voor de incorporatie der duurtetoeslagen. Omtrent de personen, die de dienst verlieten en later weer terugkwamen zal de regering geval voor geval moeten beoordelen. Omtrent de Nederlandse diensttijd moet de regering haar bezwaren handhaven, doch zij zal trachten in deze tot een compromis te komen.

De heer Jonckheer voegde hieraan toe, dat bij een tweede in diensttreding verschillende overwegingen kunnen gelden. Daarom moet geval voor geval beoordeeld worden.

Het ontwerp werd tenslotte aangenomen.

Punt 7, eveneens een wijziging van de Pensioensverordening behelzende, werd van de agenda afgevoerd.

Winstbelasting

In zijn antwoord op de Nota naar aanleiding van het Eindverslag op de ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 liet minister Beaujon uitkomen, dat de regering het domiciliebeginsel aanhangt en dat de bestaande vrijstellingen van belasting gegrond zijn op het voorkomen van dubbele belasting.

De heer v.d. Hoeven zeide, dat men in kringen van Handel en Industrie met spanning uitziet naar de aanneming van dit ontwerp. Hij bracht de regering dank voor de wijze waarop deze aan de bezwaren der commissies was tegemoet gekomen. Thans vormt het ontwerp een behoorlijk geheel. Spreker zeide verheugd te zijn, dat de regering op dit terrein voor stabilisatie is. Hij hoopte, dat hierdoor zich nieuwe maatschappijen op de Nederlandse Antillen mochten vestigen.

Nadat het ontwerp was aangenomen, werd de vergadering te 22.20 uur gesloten.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

167 Steeds angstig omkijkend, spoedt Chu Ghandra zich voort door het kreupelhout. Zij begrijpt, dat zij gevolgd zal worden door Tsacha, of — indien deze door de Noren gevangen mocht zijn — door de Noorman zelf. Beiden loeren op het zwaard, maar haar vader alleen mag het bezitten, om af te rekenen met de Noorman, die haar versmadde en Tsacha, die haar gevangen nam. En toch... Is het wel goed, wat zij doet? ....

Tot welke daden zal haar heerszuchtige vader vervallen, wanneer hij het zwaard in zijn bezit heeft? Zij werpt een schichhaastig haar weg. Inmiddels is het kamp der Noormannen in grote beroering. Spoedig na het gelukkig weerzien van Winonah, Erwin en de verloren gewaande koning, werd ontdekt dat niet alleen Tsacha, Chu Ghandra en de raadselachtige Alhabar verdwenen waren, doch ook Kohorr en met hen het Zwaard Tyrr. Onderzoekend neemt Eric de gevangen Nomade — een der weinige overlevenden van Tsacha's krijgers — op. Het lijdt geen twijfel, dat hij van al deze verdwijningen niets afweet. Een nauwkeurig onderzoek van de plaatsen, waar gevochten is, levert niets op, zodat er maar één mogelijkheid is: Eén van de vier vluchtelingen is in het bezit van het zward. „Zend onmiddellijk krijgers uit, in alle richtingen", zegt Eric tot Svitjold. „Ik vermoed, dat Tsacha het zwaard heeft en zal trachten zijn schuilplaats in de moerassen te bereiken.

Misschien kunnen wij hem voor zijn. Opbreken! Wij trekken op tegen Tsacha's vesting". Dezelfder tijd volgt Tsacha moeizaam het spoor van Chu Ghandra, dat soms bijna niet zichtbaar is. Vloekend breekt hij door het kreupelhout en verwenst de weg, die zij gevolgd heeft, tot een zwak gerucht zijn oor treft...... Bliksemsnel duikt hij ineen en verbergt zich onder de laaghangende struiken. Even later draaft een troepje ruiters voorbij. Het zijn Noormannen en uit hun speurende blikken begrijpt Tsacha dat zij hem zoeken. Amper zijn zij uit het gezicht verdwenen of Tsacha kruipt herademend te voorschijn...... Doch het volgende ogenblik grijpt hem een paniekstemming aan. Chu Ghandra! Het is niet uitgesloten dat de Noren het meisje vinden, en dan valt het Zwaard Tyrr toch nog in Eric's handen.